„Itt van az ősz, itt van újra…"

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

CONFABULA

A PTE-ÁOK HALLGATÓI LAPJA
2005/2006 I. FÉLÉV 2. SZÁM

CONFABULA

A Pécsi Tudományegyetem Általános Orvostudományi Karának hallgatói lapja

Főszerkesztő

Váncsodi József
j_vancsodi@yahoo.com

Felelős szerkesztő

Nagy Péter

Olvasó szerkesztő

Pető Nikolett

Tördelő szerkesztő

Szukits Sándor

Fotó

Piski Zalán

Címlapfotó

Piski Zalán

Munkatársaink

Bartha Zoltán
Cseh Judit
Fekete Lóránd
Hornyák Árpád
Horváth-Sarródi Andrea
Jakab László
Lénárt Petra
Lőcsei Zoltán
Morvay Zita
Nagy Árpád
Nagy Csaba
Németh Erzsébet
Szántó Viktória
Wu Yen-Ying
Georgios Zarifis
Zomborszky Márton
Zubán Dániel Rafael

TARTALOM

Ők is emberek - Prof. Dr. Komoly Sámuel 04.
Tíz szentencia 07.
Publicisztika - A bizalom és a rajta esett csorba 08.
Közérdekű 10.
Havinovellák:
A Holdért 11.
Koldus és Királyfi 12.
Új napra virradva 13.
Confabula Statisztikai Hivatal 14.
Programajánló 15.
Most jól megmozgatunk... Tenisz 16.
Világpolgár - Montréal 18.
Buliszervíz 20.
Fülhöz szóló ajánlatok:
Ronnie James Dio 22.
Goldfrapp 23.
Keane - Hopes And Fears 24.
Könyvajánló - Virágot Algernonnak 26.
Természetgyógyászat 28.
Pingvinek és ablakok 30.
Deutsche Seiten:
Mit zwei leeren Koffern hin... 32.
Vogelgrippe 34.
Ludmilla 36.
Anatomiekapsel 37.
English Pages: The wonders of water 48.
Kontra&kontra 40.
Vena Literatura 43.
Megkérdeztük olvasóinkat 44.
Humor Tumor - Wanted 46.
Üzenet a zűrből 47.

Szerkesztőség címe:
7624 Pécs Szigeti út 12. Diákiroda, Confabula
Telefon: (72) 536-000/1541
Fax: (72) 536-112
e-mail: confabula@webmail.hu

Nyomda: PTE-ÁOK Kari Nyomda

Megjelenés időpontja : 2005. november
Megjelenik 1300 példányban

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

TISZTELT OLVASÓ!

Azt hiszem, rossz korban élünk. Rohanunk egyfolytában, vélt vagy valós problémáink, aprócseprő dolgaink után, és közben nincs időnk megállni, hogy lehajoljunk egy-egy, a mindennapok utcakövén fénylő pillanatért, mosolyért, kedves szóért. Vádolhat azzal is a Kedves Olvasó, hogy mindjárt az újság legelején szentimentális, közhely-szerű maszlaggal tömöm a fejét. Lehet. Viszont felteszem a kérdést, hányszor volt az elmúlt hónapban alkalma egyszerűen csak leülni egy napfényes padra, és megcsodálni a Mecsek lankáit, amit színörvénnyé varázsolt az ősz. Tudom, századunk, és az előző is a technikai és az életminőségbeli változás forradalmi lázában ég, de ugyanakkor elrobog mellettünk az élet. Ne hagyjuk, olykor megéri *„szembehasalni a vésszel, még akkor is, ha fáj a küzdelem..." (Radnóti Miklós)*

A színek szimfóniája. Kanadában így hívják az őszt, de úgy láttam a legutóbbi hetekben, erre a névre nálunk is rászolgált. Mikor, majd az újság a nyomdából az Olvasó kezébe kerül, már lehet, hogy zúzmarás, ködös napok tornyosulnak. Olyanok, melyek makacs hidegét talán csak a sütőtök langyos melege, fűtött szobák barátságos fénye és az ölelés forró fonódása old majd.

Talán mindabból, mi élet, sikerült összegyűjtenünk egy csokorra valót, és egy fárasztó nap után, egy kellemes kakaó mellett, sorainkat olvasva úgy érezheti a Kedves Olvasó, hogy az egyre lélektelenebb mindennapok kicsit lelassulnak, és szelídséggé szelídülnek...

Jó szórakozást kívánok hozzá(nk)!

–dijó–

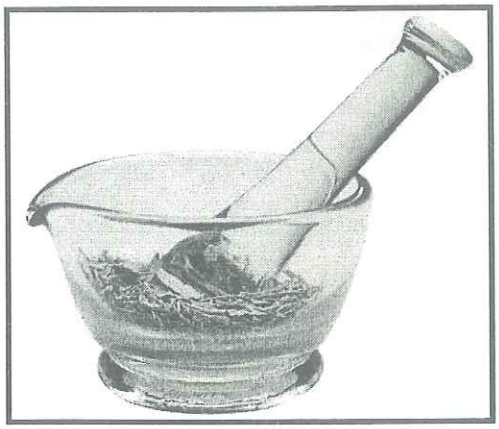

Olvasóink már találkozhattak Pro és Kontra című rovatunkkal, újságunk hasábjain. Amikor a szerkesztőségi ülés lázában égve azon gondolkodtunk, hogy vajon mi legyen a következő témánk, egy olyan, mindenkit érintő probléma vetődött fel, amiből nem születhetett más, mint Kontra és Kontra, ráadásul mindjárt három nyelven. Leginkább azért, mert az ügy elmérgesedésében külföldi hallgatóink is érintettek, s így talán hozzájuk is eljut az üzenet, mely esetleg változást hozhat. Kontra és Kontra és Kontra olvasható a 40-42. oldalakon, Cseh Judit, Szántó Viktória és Jakab 'Metil' László tálalásában.

Medikalizált társadalmunkban egyre több szó esik a lélekről; hosszú szünet után, reneszánszát élve, újra és újra. Megjelenik ezekben az irányzatokban az a látásmód, mely túlmutat a pilulák égig érő hegyén, s valahol, egészen a távolban felsejleni véli a lélek körvonalait. Talán ráéreztünk arra, hogyha a lélek beteg, akkor a test és minden külső hatalom erőtlen. Erről a szemléletről, a régi „fűben-fában orvosság" bölcsességéről is értekezik Horváth-Sarródi Andrea, a 48. oldalon, Természetgyógyászat című írásában.

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

ŐK IS EMBEREK

Prof. Dr. Komoly Sámuel

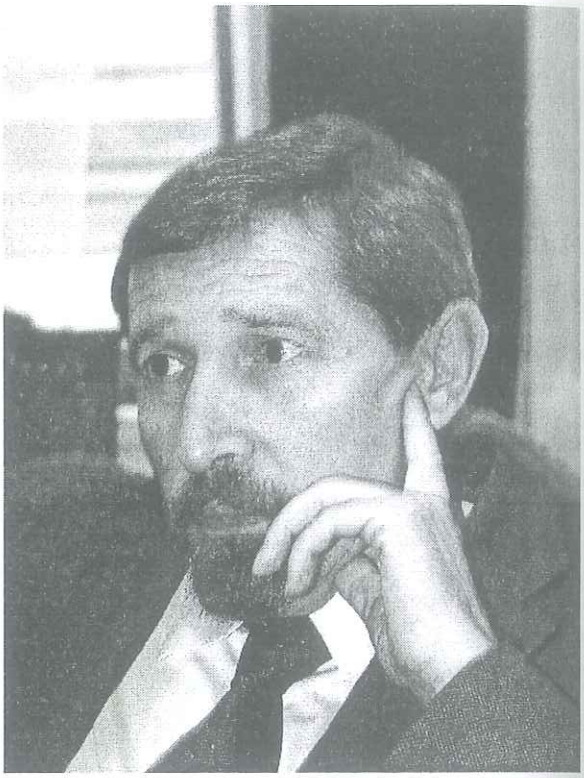

Öt éve indult rovatunk célja, hogy bemutassuk az általatok ismert híres/hírhedt oktatókat, eddig többnyire ismeretlen, egy egész más szemszögből. E számunkban Prof. Dr. Komoly Sámuelt, a Neurológiai Klinika professzorát faggattuk...

„Nagyon jó családban nőttem fel" –említi a beszélgetés elején Komoly Sámuel Professzor Úr–, melynek tartópillérei, az evangélikus lelkész Édesapa, és a háztartásban dolgozó Édesanya. Gyermekéveit Kisapostag békés világában tölti, majd tizenegy éves korában családjával Makóra költöznek, ugyanis Édesanyja kijelenti: „A gyereknek iskola kell!" A jó gimnázium után, egyenes út vezet az egyetemre. Az „úgynevezett kommunizmust is békében" éli meg, köszönhetően Édesapja „világtól elzártan" való működésének, és Csanda Endre Professzornak, későbbi főnökének, aki annak ellenére, hogy tanszékvezető, nem vállal párttagságot... „Elsőéves koromtól diákkörös voltam a Neurológiai Klinikán" –, s mint láthatjuk, a kezdeti kötődés a mai napig tart.

Mi volt az első élménye az orvosokkal/ orvoslással kapcsolatban?

Az, hogy kisgyermekként féltem az SZTK-ban a portás bácsitól: eléggé csúnyán bántak velem, és arra gondoltam, hogyha orvos leszek, hátha beengednek soron kívül, és nem kell olyan sokat várni... Gyerekkoromban nem akartam orvos lenni, valójában azt sem tudtam akkor, hogy mi ez.

Mi fordította az orvosi pálya, azon belül pedig a neurológia felé?

Az orvosi egyetemre azért jelentkeztem, mert biológia szakkörre jártam, kedveltem a fizikát – ezek voltak a felvételi tárgyak az orvosira... Igazából harmadévben, az első belgyógyászat gyakorlaton jöttem rá, hogy valóban orvos akarok lenni. Azt is szoktam mondani, hogy az első két év az egyetemen, csak arra való, hogy a hallgatónak a „rapid accesiv memóriáját", tehát a RAM memóriát teszteljük, hogy elég megjegyző – „agy-kapacitása" van-e?

A neurológiára egy barátom hívta fel a figyelmem, aki beteghordóként dolgozott a szegedi klinikán, ugyanis elsőre nem vették fel az egyetemre. Ő ajánlotta, hogy kezdjek TDK munkát a klinikán, mert jók a feltételek, és keményen lehet dolgozni. Az intézetben találkoztam Csanda Endrével és Szűcs Attilával, és az ő személyes példájuk ösztönzött arra, hogy ott maradjak. Öt év neurológiai TDK után kézenfekvő volt, hogy ezt a területet válasszam. Egyszer egy tantermi előadáson kapott kérdésre, „Ki a neurológus?" válaszolva ugrott be a bonmot: „a neurológus az az orvos, aki nem szereti a vért, de ezért még nem akar pszichiáter lenni" (remélem pszichiáter barátaim megbocsátanak); ez is tükrözi választásom okát.

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

Említette, hogy meghatározó élmény volt a belgyógyászat...

Maga a beteggel való találkozás volt az élmény, amely további sorsomat eldöntötte: ahogy felvettük az anamnézist, a betegvizsgálat, a gyakorlatvezető példája, a szituáció, hogy én vagyok az „orvos", ő pedig a beteg.

Lát-e szembetűnő különbséget az akkori és a mostani medikusok között?

Nem sokat. Talán annyit, hogy a mi évfolyamunkon volt öt-hat ember, aki nagy-nagy lelkesedéssel TDK-zott, sokszor éjfélig bent voltunk a klinikákon, intézetekben: egyikünk a Cornell Egytemen, New Yorkban, másikunk Debrecenben, Svédországban, magam itt Pécsett vagyok tanszékvezető. Lévén, hogy szegedi egyetemi klinikák, intézetek egymás mellett vannak, tudtuk, hogy ki mivel foglalkozik, jó lehetőségeink voltak tudományos együttműködésekre, már az egyetemi évek alatt. Ezen felül az ottani TDK-konferencia egy szekciós volt, komoly megmérettetésnek számított, és nagy elismerés volt azon jól szerepelni.

Nagyon nagy dolognak számított külföldi konferenciára kijutni... Egyszer, amikor kijutottunk Bulgáriába, Bozóky Béla barátommal egy előadással, az utazás előtt megkérdeztük idős patológus témavezető professzorunkat, hogy hogyan kell külföldön előadni. Az öreg már unta az életet, unt mindent, csak ennyit mondott: „Aztán tudjátok gyerökök, amikó' beszéltök, csillogjon a szemötök."

Azt gondolom, talán nagyobb volt a motivációnk, mint a mai hallgatóknak, mert láttuk, hogy aki sokat dolgozik, annak nagyobb esélye van kijutni külföldre. Ez akkoriban kitörési lehetőség volt.

Emlékszik-e különösen megható, vagy humoros vizsgaélményére?

Volt nálunk az egyetemen egy rendkívül agresszív kórélettanász tanár, Karádi professzor, aki ma már nem működhetne abban a formában. Ilyen volt nála például a „csillagos kettes": az indexbe beírt kettest megcsillagozta, a csillaghoz a lábjegyzetben odaírta: „Vigyázat hülye!". Én megúsztam a Karádit, mert ő azzal kezdte, hogy vizsga előtt felsorakoztatta a csoportot, megkérdezte, hogy ki a legjobb tanuló, és azt kapásból megbuktatta. Én szerencsére csak a második legjobb tanuló voltam a csoportban...

Az anatómia nálunk nagyon nehéz, többfordulós vizsga volt. Egy nappal a szigorlat előtt megláttam egy könyvet, amiről azt hittem, hogy A mikroszkóp a címe, aztán mikor hazaértem, akkor láttam, hogy tévedtem, mert a következő volt a címe: A kolposzkóp. Ha már megvettem elolvastam. Az anatómia akkori tanára, Csillik professzor, kiváló oktató, kicsit „színészalkat", megadta a módját a vizsgának. Az adott napon a szerinte legjobb vizsgázó csillagos (szegeden „aláhúzott") ötöst kapott tőle, ha valami „rendkívülit is tudott". Az anatómia szigorlat utolsó fordulójaként szövettan vizsgán kihúztam a portiot, amiről nagyjából mindent tudtam. A végén a Csillik professzor megkérdezte, hogy „aztán tudja-e a kolléga úr, hogy mi az a kolposzkóp"? Mi sem természetesebb! –mondtam én ... így kaptam Tőle aláhúzott ötöst.

Mit gondol, vannak-e ismérvei a jó medikusnak?

Az a jó medikus, aki valóban orvos akar lenni. Először nem biztos benne teljesen, de egyszer derüljön ki. Egy tizennyolc éves gyerek nem feltétlenül tudja, hogy ő orvos akar lenni, annak útközben kell kialakulni. Például, az ötödéveseknél mindig meg szoktam kérdezni, hogy van-e olyan, aki nem orvos, hanem kutató vagy adminisztrátor akar lenni, mert akkor azt nem macerálom. Fontos, hogy legyen a medikus motivált, legyen empátiája és viselkedjen tisztességesen a beteggel!

Az előző kérdés ellenpontjaként: van-e olyan, hogy jó beteg?

Szerintem az orvosnak az az egyik feladata, hogy minden beteg, jó beteg legyen. Az orvos

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

kellő empátiával, odafordulással, jó értelemben vett szakmai alázattal törődjön a rászorulóval. A paternalisztikus, fölé-alá rendelt viszonyt én nagyon nem szeretem; partnerként kell kezelni a beteg embert.

A legtöbb úgynevezett rossz beteg csalódott, frusztrált ember, aki valamilyen oknál fogva rossz kezelésben részesült, vagy nem kapott kellő figyelmet, törődést. Ilyen értelemben nincs rossz beteg, csak rosszul megértett, rosszul menedzselt, rosszul kezelt (beteg) ember létezik.

Lépjünk át a másik oldalra: délután, amikor lejár a munkaideje, és nem éppen a Confabulának ad interjút, akkor hány százalékban orvos és hány százalékban magánember?

Nagyon élesen igyekszem szétválasztani a magán- és a szakmai életemet. Ez kétoldalú dolog: ha baj van a klinikán, akkor mindig lehet rám számítani, de nagyon törekszem arra, hogy a barátaimmal, vagy akivel szabadidőmet töltöm, lehetőleg ne legyen szakmai kapcsolatom.

Úgy tudjuk, hogy a Professzor Úr Budapestről érkezett hozzánk Pécsre. Hogy érzi magát itt minálunk?

Nagyon jól. Szerencsés vagyok. Elődöm, Czopf Profeszor Úr mellett ezen a klinikán felnőtt egy kitűnő generáció, tíz minősített, kiváló orvos. Majdnem mindegyikük volt hosszabb ideig külföldön; van tízegynéhány fiatalabb kolléga, akik egytől-egyig kiválóak, tehetségesek, jó emberek, tehát minden adottság megvan ahhoz, hogy ebből egy jó klinika kerekedjen.

Ebben az épületben a pszichiátria, a neurológia, az idegsebészet és a laborok együtt vannak. Dóczi professzorral törekszünk is arra, hogy egy klinikai idegtudományi centrumként működjünk. Ez nem jelenti azt, hogy bármelyik klinikának az önállóságát fel kellene adni, de a lehetőségeinket integráltan használjuk fel. Ez így egy helyen, magyarországi viszonyok között, páratlan lehetőség.

Mivel foglalkozik szabadidejében?

Elsősorban a családommal. Van az Alföld közepén, egy félreeső helyen egy faházunk, amit azért is nagyon szeretek, mert, ha ott vagyok, átsétálok egy másik világba. Tudják rólam a falusi emberek, hogy „valami doktor", de nem úgy van, mint a Balatonon, hogy minden harmadik ember integet, hogy „Jó napot Professzor Úr!". Szeretem a vidéki életet, szeretem a falut. Ezen kívül eljárok teniszezni, vitorlázni.

És mit gondol arról, ha egy orvos közszereplést vállal?

Az a véleményem, hogy a „cipész maradjon a kaptafánál", azaz a mesterember ne politizáljon. Az orvosnak mindenkit el kell látnia, függetlenül, hogy a beteg református, katolikus, evangélikus, zsidó, jobb- vagy baloldali. Másrészt a szakmát sem szabad közelebb vinni semmilyen politikai áramlathoz, mert rövidtávon lehet, hogy ez előnyt jelent, de hosszútávon biztosan nem. Sőt, etikátlannak tartom, hogy exponáljam magam egy akármilyen politikai szituációban, mert ezzel a betegekkel való viszonyomat is megmérgezem, hiszen megnehezítem azt a lehetőséget, hogy eljöhessen hozzám egy beteg más politikai meggyőződéssel. Esetleg az én reakcióm is más lenne, ha beengedném a politikát az életembe, ezt nem tehetem...

A pesti osztályon, ahonnan érkeztem, volt egy „tízparancsolatunk", ezt ide is elhoztam. Ennek az első- és főparancsolata: *„A munkahely dolgozásra való!"* Ez lehet, hogy hülyén hangzik, de meggyőződéssel vallom, hogy a munkahely nem politizálásra, egymás közötti szerelmi életre, a magánügyek kiteregetésére, hanem szigorúan dolgozásra való. Ha emellett baráti viszonyban is vagyunk, az külön bonusz: tíz és fél évig dolgoztam együtt előző kollégáimmal, akik (eddig) már háromszor búcsúztattak el, ez örömmel tölt el.

Kedvencek:

- Étel: szegedi halászlé
- Ital: villányi vörösbor (Gere Kopár)
- Zeneszerző/lemez: Carl Orff: Carmina Burana
- Film: If
- Évszak/hónap: Ősz, október
- Könyv: M. Bulgakov: A mester és Margarita
- Költő/vers: József Attila: A Dunánál
- Nóta: nem publikus

Meg tudná fogalmazni nekünk, hogy milyen értékeket tart fontosnak az életében?

Szeretném megőrizni azt, hogy gyógyító ember, orvos vagyok. Szoktam is mondani, hogy én véletlenül lettem professzor: negyvenkét évesen elhagytam akkori egyetememet, „kimentem" a közkórházi miliőbe, ami nem mondható szokványosnak. A másik dolog, amit fontosnak tartok, az az oktatás, mert tovább akarom adni azt a gyakorlatban bevált tudást, tapasztalatot, ami leszűrődött bennem az elmúlt évtizedek alatt. A harmadik vágyam a tisztességes tudományos munka, ami nem l'art pour l'art és nemcsak azért van, mert én nárcisztikusan meg akarom mutatni, hogy „mekkora tudós vagyok".

Interjú: bogyó&dijó-
Fotó: Piski Zalán

Tíz Szentencia

1. „Ne arra menj, amerre a csapás vezet, arra menj, amerre nem vezet csapás, és hagyj nyomot magad után."

(ismeretlen)

2. „Sem intellektuális élvezet, sem érzékiség, sem hely vagy hatalom, sem anyagi siker nem adhat olyan belső elégedettséget, mint az az érzés, hogy okkal vagyunk itt a földön."

(Minot Simons)

3. „Tudnod kell, melyik kikötő felé tartasz, mielőtt be akarnád fogni a jó szelet, mely odarepít"

(Marcus Annaeus Seneca)

4. „Ne akarj sikeres ember lenni. Legyél inkább értékes ember."

(Albert Einstein)

5. „Aludtam, s azt álmodtam, hogy öröm az élet, felkeltem, s azt láttam, hogy kötelesség az élet, cselekedtem, s lám : a kötelesség lett az öröm."

(Rabindranath Tagore)

6. „A boldogság olyan pillangó, melyet ha kergetünk, soha nem érhetjük el, de ha leülünk csendben, leereszkedik ránk."

(Nathaniel Hawthorne)

7. „Pénzt mindig pesszimistától kérj kölcsön. Az nem várja majd, hogy visszaadd."

(ismeretlen)

8. „Sohasem állok ellen a kísértésnek, mert rájöttem, hogy azok a dolgok, melyek rosszak nekem, nem kísértenek."

(George Bernard Shaw)

9. „Nem azért vagyok vegetáriánus, mert szeretem az állatokat, hanem mert utálom a növényeket."

(Whitney Brown)

10. „Ha olyat akarsz tenni ma éjjel, amit holnap reggel megbánnál, aludj délig."

(Henny Youngman)

-latyak-

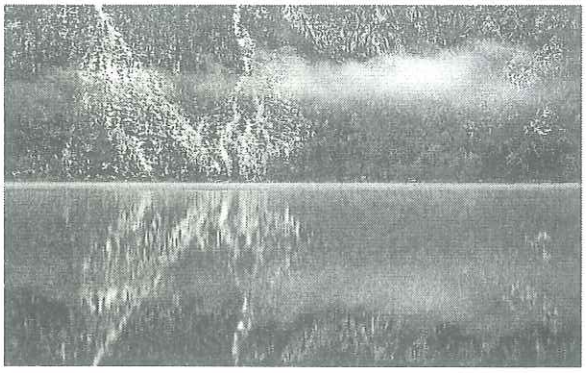

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

A bizalom és a rajta esett csorba

Mottó: „Lopók között, lopók között szegény ember sose fél."

Furcsa egy história a miénk. Talán nyomdafestéket sem érdemel; most is erre gondolok, amikor betűkkel szórom tele ezt a virtuális papírlapot; Microsoft Word. Mégis, hitem szerint írnom kell az esetről, mert valami végérvényesen megváltozott, nem csupán az érintettek mikrokozmoszában, hanem úgy általában. Bár lehet, hogy e mikrokozmosz határait alig hagyom el ebben az írásban.

Az eset nem bonyolult túlzottan, és mostanra rendőrségi jegyzőkönyvek konzerválják az öröklétnek. Ugyanakkor ez a rendőrségi kihallgatás is körülbelül annyi jelentőséggel bír, mintha ott sem lettünk volna; persze mit is vártunk tőle? Semmit. A káposzta is eltűnt, és a kecske is éhen veszett.

No, hogy az olvasó is értsen valamit az eszmefuttatásból: Egy jól definiált idővallumban, a Confabula szerkesztőségéből elloptak néhány pénztárcát. Az ügy, az érintetteken kívül alig lep meg valakit, egy olyan világban, ahol naponként történnek hasonló esetek. Hogy mi a kulcsa az egésznek?

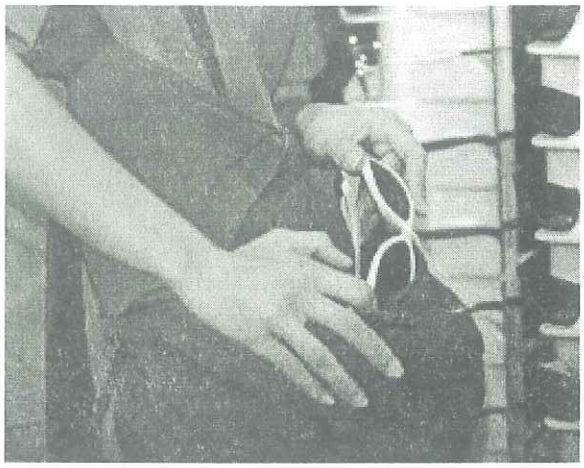

A felelőtlenség, vagy inkább a jóhiszeműség. Nem történt erőszakos behatolás – így a helyszínelő rendőr urak áldozatos munkáját is mellőzhettük –, nem az éjszaka leple alatt surrant be a tolvaj – ezért a portás úr sem keveredik bele az ügybe –, hanem egy reggeli, forgalmas pillanatban, a nyitott ajtón surrant be az elkövető. A nyitott ajtó esete pedig meghaladja ennek az írásnak a kompetenciáját.

Ha keleti filozófiát hívok segítségül, akkor kijelenthetem, hogy akad jó is a rosszban, mert így végérvényesen leszámolhatunk jóhiszeműségünkkel, és beállhatunk sztepp aerobikra a XXI. század taposómalmába. Arról is szinte felesleges értekezni, hogy hány ízben jósoltam meg egy hasonló eset létrejöttét, egy-egy tárva-nyitva hagyott ajtó okán... viszont most talán visszaverődik egy kóbor szikláról a temérdek pusztába kiáltott szó.

Viszont a „jón" túl, sokkal több rossz szivárgott a szituációba, mert a bizalom gurult szerteszét azon a reggelen. Hiszen nem az ellopott iratokról van szó, nem az eltűnt pénzről... Mert, ha nem egy ilyen nagy nyilvánosságnak örvendő helyen publikálnék, azt is papírra vethetném, hogy rohadjon meg az ellopott pénzzel az a nyomorult! De mivel a Confabulába írok, ezt nem teszem.

Azonban visszatérek a bizalom kérdésköréhez. Hiszen az alapvető álláspont egy ilyen szituációban az az, hogy mindenki gyanús. Különösen mérgező hatású lehet ez egy olyan kis közösségben, ahol eleddig nem történt hasonlós incidens, mint például a Confabula esetében. Aztán, Istennek hála, bekúszott a képbe az a „szerencsés" egybeesés, hogy bizony az ajtó, valaki naiv, figyelmetlen trehányságának köszönhetően nyitva maradt. Így, a kollégáimért a kezemet tűzbe téve, azt a hipotézist állítottam fel, hogy egy alattomos, külső ember áll a dolgok fókuszában, aki alaposan megfigyelte, hogy miként zajlanak mifelénk a dolgok. Tehát, nagy valószínűséggel azt állíthatom, hogy nem kizárt, a tettes a mi karunkra jár, hiszen az iroda meglehetősen eldugott helyen van, ahol könnyen gyanút kelthet egy idegen, aki nem

mozog otthonosan az intézmény falai között. És, ha a feltevésem jó, akkor már az olvasó sem érezheti magát teljesen biztonságban, pontosan azon a bizonyos bizalmon esett csorba miatt. Hiszen, ettől kezdve valóban mindenki gyanús, bárki lehet a tettes. A nagy összeesküvés-elmélet színtere lehet egy szerelem, egy barátság és különösen egy felszínes haveri viszony. Hiszen azon az ékes napon, vagy a következőn, az ellopott pénz elkezdett áramolni a világban, és senki sem tudhatja, hogy vajon miből hívta meg az a figyelmes ember egy kávéra az alagsori büfében...

De nem futtatom tovább az eszmét, nem borzolom a kedélyeket, mert mindez már csupán feljegyzés a múlt sárguló noteszlapjain. A pénz, tanulópénz, az elveszett irat, bosszús, bürokratikus utánajárás, a bizalom pedig majd lassan újraépül, csak integrálunk bele egy szervizcsomagot is...

Azt persze végképp nem értem, hogy te, kedves tolvaj barátom, miért nem emelted el a kabátom zsebéből azt a csomag rágógumit is, hiszen ott volt a tárcám mellett. Nem gondolom, hogy különösebb problémát okozott volna, csak kicsit mélyebbre kellett volna túrni érte... És akkor, egy egészen gyanútlan délután, jobb szájízzel köphetted volna arcul magad, mikor a tükörbe nézel.

–dijó–
j.vancsodi@freemail.hu

A főorvos a betegéhez:
- Ne aggódjon! Kérem, ön két hét múlva kikerül az osztályomról, így, vagy úgy.

Tábori kórházban állnak a betegek, az orvos szemléli őket:
- Magának mi a baja?
- Nagyon fáj a lábam.
- Levágjuk!
- És magának?
- Nekem a kezem dagadt be.
- Levágjuk!
- Magának?
- Nekem a könyököm, mintha eltört volna.
- Levágjuk!
- Na és magának mi a baja?
- Nekem a fejem fájt... DE MÁR ELMÚLT!

Egy nő bemegy a patikába, és mérget kér a patikustól.
- "Asszonyom, miért van szüksége a méregre?"
- "Megölöm a férjemet"
- "Nem adhatok el Önnek mérget azért, hogy megöljön vele valakit!"
A nő erre kitesz egy fotót a pultra, mely egy férfit és egy nőt ábrázol félreérthetetlen helyzetben. A férfi a nő férje, míg a nő a patikus felesége... A patikus felemeli a fotót és rábólint:
- "Elnézést kérek, nem tudtam, hogy van receptje."

Nőgyógyásznál:
-Nos, asszonyom, van egy jó hírem!
-De én még lány vagyok..
- Hopp, akkor attól tartok, nem is olyan jó hír.

Szülészeten:
- Gratulálok asszonyom, önnek gyönyörű kislánya született.
- Pedig nekem azt mondták, fiam lesz!
- A francba, már megint nem a köldökzsinórt vágtam el.

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

KÖZÉRDEKŰ

2005/2006. tanév HÖK Választmány

Alapozó modul (I. és II. évfolyam)-ÁOSZ

1. Belák Máté
2. Erdősi Gergő
3. Fekete Lóránd
4. Joó Szilvia
5. Könnyid Krisztián
6. Lénárt Petra

Alapozó modul (I. és II. évfolyam)-FOSZ

1. Somogyi Dániel

Alapozó modul (I. és II. évfolyam)-GYOSZ

1. Katz Zoltán
2. Tancsik Tamás

Preklinikai modul – ÁOSZ

1. Balasa Tibor
2. Jakab Lajos
3. Váncsodi József

Preklinikai modul – FOSZ

1. Beck Judit

Preklinikai modul – GYOSZ

1. Laskai Péter

IV. évfolyam – ÁOSZ

1. Cserép Gábor
2. Dittrich Anikó
3. Sarnyai Ákos

IV. évfolyam – GYOSZ

1. Lukács Ádám

IV. – V. évfolyam – FOSZ

1. Raffai Imre

V. évfolyam - ÁOSZ

1. Fortuna János
2. Fürbach Ádám
3. Szukits Sándor

V. évfolyam - GYOSZ

1. Penke József

VI. évfolyam – ÁOSZ

1. Németh Roland
2. Prépost Eszter
3. Tóth Zoltán
4. Várnai Réka

-Nagy Péter-
HÖK tájékoztatási és szervezési titkár

Utolsó mondatok:

De sötét van, és mi ez a gázszag? És hol az a rohadt gyerta....
Csak a testemen keresztül!
Na látod, drágám! Nem kell ide gázszerelő!
Süsü te ittál? Lehelj rám!
Ugye a kutyát bezártad?
Kisfiam! Mondtam, hogy ne játssz a piros gomb....
Persze, hogy kihúztam a konnektorból!
A gyalogosoknak MINDIG elsőbbségük van!

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

HAVINOVELLÁK

A Holdért

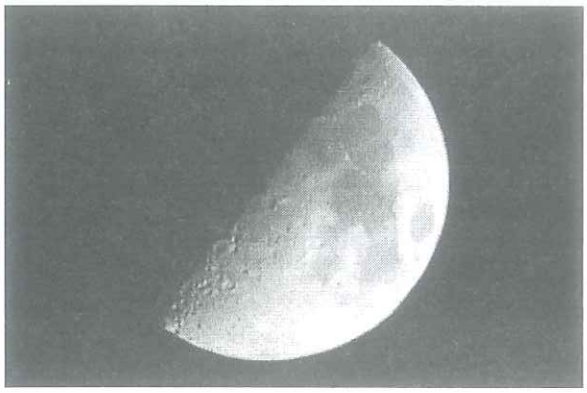

Kevés embernek adatott meg, hogy néhány munkatársával részt vehessen egy olyan egyedülálló eseményen, mint amilyen Mentsük meg a Holdat Alapítvány alakuló közgyűlése volt. Természetesen, mint résztvevő, részletesen beszámolok erről olvasóinknak.

Langy László, frissen megválasztott elnök székfoglalójából kitűnt, globális problémáról van szó, és már régóta szüksége lett volna országunknak arra, hogy eme pótolhatatlan természeti értékünk ügyét napirendre tűzze egy, már alakulásakor tízezer tagot számláló alapítvány. Szerinte komoly gondok vannak Holdunkkal, melynek oka a kiterjedt környezetszennyezés. Legfrissebb értesülései szerint a hollandok Holdra tervezett sajtbányája is csak súlyosbítja a helyzetet. Felháborítónak tartja, hogy az ENSZ sem ismeri el, hogy az Egyesült Államoknak is le kellene állnia a hamburgeres zacskók és üdítőitalos dobozok Holdra szállításával, Dél-Koreának és Iránnak pedig be kellene tiltani az uránbányák üzemeltetését.

Elmondása szerint Holdunk olyannyira szennyezett, hogy időnként nem is látható az égen. Kérdésemre, hogy ez nem függ-e össze az újhold időpontjával, azt válaszolta, hogy ez csak az esetek 99 százalékában bizonyítható, és már a maradék 1 százalék is igen aggasztó.

A tárgyilagos tájékoztatás megkövetelte, hogy telefonon megkeressem a Miniszterelnöki Hivatalt is, ahol sem megerősíteni, sem cáfolni nem tudták az alapítvány felvetését, miszerint időszerű a Hold védelmének ügye.

Újhelyi Félix, titkár, neves Hold-szakértő csillagász szerint is elfogadhatatlan az égitest fényesség-csökkenésének ez az üteme, és ha ez így megy tovább a világ legtöbb országának, így hazánknak a közvilágítása is erősen megsínyli a szennyezést. Újhelyi úr elmondta, miután gyakorlatilag gyógyultan elhagyta a városi kórház pszichiátriai klinikáját, és új gyógyszereit szedi, bizonyítékokkal tudja alátámasztani felfedezését, mely szerint tulajdonképpen két holdunk volt, de a másikat már a Kr. e. III. században a Római Birodalom meghódította, kizsákmányolta, mire az gyakorlatilag 500 év alatt elpusztult.

Az alapítvány kuratóriumának két tagja, egy urológus és egy szülész-nőgyógyász egyik szünetben összedugta fejét, és arról tanácskozott, milyen negatív hatásai lesznek országunkban a teliholdas éjszakák eltűnésének a népesség-növekedésre.

Kétségtelen, hogy a kiosztott szórólapok és a neves emberek szájából elhangzott elemzések tükrében is komolyan kell vennünk a Mentsük meg a Holdat célkitűzéseit. Szerencsére az ügy sok ember szimpátiáját és támogatását elnyerte már hazánkban, így egyre több új tag belépése mellett nem kizárt, hogy egy hazánkból kiinduló, világméretű mozgalom alapját képezheti, melyre méltán büszkék lehetünk.

-hoarpi-

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

Koldus és királyfi

A felkelő nap első sugarai fénylő szikrákként csillantak meg az őszbe forduló fák tarka lombjain. A látvány szemet gyönyörködtető volt.

Milyen szép évszak is ez az ősz – gondolta magában a sötét, rongyos ruhában az utca kövén üldögélő ember. – Csak ne volna ilyen hideg!

Már két éve ébresztették a nap sugarai minden áldott reggel, ha nem riadt fel hamarabb egy-egy elszáguldó autó zajára, vagy egy figyelmetlen gyalogos súlyos lépte miatt. Koszos kalapjába mindig dobáltak annyi aprót, hogy valahogy megéljen. Lakhelye már vagy két hónapja a környék egyik legelegánsabb öltönyboltja mellett volt, itt viszonylag sok ember járt.

Már hozzászokott ehhez az élethez, szinte mindent elfeledett, ami előzőhöz kötötte. Csupán egyetlen érzés szorongatta szívét állandóan: a gazdag, beképzelt emberek iránti gyűlölete. Azok még akkor sem tudnának jót cselekedni, ha nagyon akarnának – gondolta magában utálattal. Így élt a város legszegényebb embere.

A nap már órák óta beszűrődött a díszes függönyök között a város leggazdagabb emberének hálószobájába. Az ébredést követő két óra elteltével már hófehér autójával gördült végig a színes, őszi forgatagban. Az ablakot gondosan felhúzta, nehogy beszökjön a kellemetlen, hideg szél.

De a látszólag legszerencsésebb embereket is érheti néha balszerencse: a fontos délelőtti megbeszélés előtt egy órával öltönyét egy ügyesnek nem mondható mozdulattal leöntötte a város legdrágább kávéjával. A legdrágább kávé pedig ugyanúgy foltot hagy, mint a legolcsóbb. Számára a következmények egyértelműek: siet és vásárol egy újat, még a tárgyalás előtt.

Úti céljául a környék legelegánsabb öltönyboltját választotta. A vásárt villámgyorsan lerendezte, az új öltöny büszkén feszült rajta. Csak a boltból kijövet figyelt fel a bejárat mellett lehajtott fejjel üldögélő emberre, kinek rongyos ruháját gond nélkül átjárta a hűvös őszi szél. Hirtelen egy olyan érzés öntötte el szívét, amit már nagyon régen nem tapasztalt: szánalom egy másik ember iránt.

Kis gondolkodás után elővette a kávéfoltos zakóját, és ráterítette az először utálkozva, majd döbbenten rápillantó szerencsétlenre. Majd villámgyorsan hátat fordított, és bepattant kocsijába. Nem bírta volna ki a hálás szavakat. Nem szokott hozzá az ilyesfajta cselekedetekhez, és szégyellte volna magát. Egy óra múlva pedig már nem is emlékezett az egészre.

Körülbelül másfél hónappal a nemes cselekedet után a város leggazdagabb embere –szokásához híven– hófehér autójában haladt végig a városon. Amikor elgördült a környék legelegánsabb öltönyboltja mellett, eszébe jutott a szerencsétlen a bejárat mellett. Hirtelen elfogta a kíváncsiság.

Megállt az út szélén, és odasétált a bolthoz, ahol legutóbb másfél hónapja ajándékozta el kávéfoltos zakóját. De a bolt előtt nem ült senki. A rongyos embernek nyoma veszett. De nem hagyta annyiban a dolgot, odament a legközelebbi emberhez, egy ott dolgozó munkáshoz, aki épp társaival vitatott valamit.

- Elnézést, de nem tudnák megmondani, mi történt azzal a hajléktalannal, aki mindig ott üldögélt a bolt előtt? Olyan másfél hónappal ezelőtt még ott volt – kérdezte a férfitől, aki elgondolkozva nézett vissza rá. Végül szemében felismerés csillant.

- Az a szerencsétlen már vagy három hete nincs itt. Ha jól tudom éhen halt. Őszintén szólva, én sem adtam volna aprót egy olyan embernek, aki a városban kapható legdrágább zakóban kéreget.

Még állt egy percet a bolt előtt a bejáratot bámulva. Végül beszállt a kocsijába, és továbbhajtott a város leggazdagabb embere.

-latyak-

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

Új napra virradva

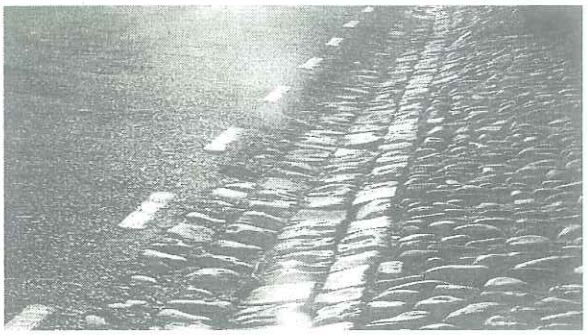

Ott állok az út másik oldalán. Autók suhannak el mellettem. Észreveszem a buszmegállót. Kicsit korán érkeztem, pedig általában késésben vagyok. Amióta ezt csinálom minden olyan időtlen, és nyomasztó. Az órámra nézek és látom, hogy van még tizenhárom percem. Jön egy harántimpulzus, ami egy sajnálkozó érzést ébreszt bennem, de sikerül gyorsan elhessegetnem. Amikor még kezdő voltam, gyakran beleestem ebbe a hibába, megsajnáltam őket. Miért éppen ez a feladatom? Nem tudom, ez osztatott rám. Valakiből az lesz, valakiből amaz, belőlem meg ez lett. Nem lázadhatok, ez a sorsom. A döntéseket nem én hozom. Azt mindig egy valaki teszi meg. Akarata megvétózhatatlan.

Aztán hirtelen eszembe ötlik megint, hogy szalad az idő –bár én ezt nem érzem már egy ideje– és láthatatlan órámra nézek, látom, hogy még hét percem van bámészkodni ezen a csodaszép szerdai hajnalon. Elfog a vágy, hogy egy ilyen reggelen boldog emberként ébredjek fel, s körbenézvén észrevegyem a körülöttem nyüzsgő világ szépségét. Még mindig autók suhannak el mellettem, amikben mindenki hajt egy cél felé. Én is céllal érkeztem ide. Tegnap kaptam egy levelet. A levélben mindig egy kép van és egy hely megjelölve. Sokszor nem szívesen bontom fel a levelet. Félek attól, amit benne találhatok. Aztán másnap megint kapok egy levelet, úgy ahogy tegnap és azelőtt, amióta világ a világ. Az órámon látom, hogy van még négy percem. Nem sok, de ennyi adatott. A nevét nem tudom, csak azt a két szép szempárt látom felbukkanni a sarkon, ahogy befordul azzal a fiatalos lendülettel. Éppen iskolába igyekszik, bár nem sok kedvvel. Ma matek dolgozatot írnak. Szívesen szólnék neki, de tudom jól, hogy nem lehet. Ez már rég meg van írva. Megáll a buszmegálló végén egy villanyoszlop mellett, kikerülve a tömeget. Elgondolkodik, és közben felnéz az égre, miközben a nap első sugarai átérnek a háztetők fölött és friss hajnali fényben fürösztik arcát. Én csak állok és figyelek. Nem tehetek mást.

Megint az órámra nézek és látom, nem sok van vissza. Átsétálok az úttesten és leülök mellé a járdára. Élőben még gyönyörűbb. Ha ember lehetnék most ezen a bolygón, azt hiszem szerelmes lennék ebbe a teremtménybe. Aztán felállok és odébb lépek pár lépést és már hallom is, hogy dübörög felénk az autó. Sofőrje, mintha nem ismerné saját világának korlátait, féktelenül száguld valamerre, aminek most csak én tudom a végállomását. Az órámon még van vissza pár másodperc. Aztán behunyom a szemem.

Mikor kinyitom, már vége. Az autó kisodródva a buszmegálló járdáján a villanyoszlopnak ütközve áll és várja a következő pillanatot. Ki benne ül, szintén sietetett valahova. Embertömeg sereglik a baleset köré. Én kilépek a tömegből és megfordulok. Egy gyönyörű lány sétál át a tömegen megtisztulva minden földitől, félénken, mint aki nem tudja, mi történik vele. Megnyugtatom, hogy nincs semmi baj. Aztán megfogja a kezem, mintha ez lenne a legtermészetesebb a világon, és lassan elindulunk egy napsugáron az ég felé.

-nagycsaba-

Vigyázz a kutya...

Vigyázz! A kutya fogatlan. Viszont szellent.
Kutya nincs de az anyósom otthon van!
Ki itt belépsz hagyj fel minden reménnyel.
Kutya 3.2
A blökik szabadon mozognak, Ön szabadon dönt!

Kedves betörők! A kutya mindenkit beenged, a gond kifelé jövet kezdődik...
Ha csengetés nélük jössz be, előbb lőlek le, minthogy a kutya megharapna!
Mély fájdalommal tudatjuk.... ez egy KUTYÁVAL ŐRZÖTT TERÜLET!
A kutya veszélyes, a rotweilertől még én is félek!

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

1. Milyen gyakran veszel valamit az iskola bármelyik büféjében? (pékség, alagsori büfé, medikus klub, medikus étterem)	Naponta	39,71%
	2-3 naponta	33,82%
	Hetente	16,18%
	Havonta	4,41%
	Ritkábban	5,88%
2. Mennyi pénzt költesz el egy átlagos napon a büfékben?	416,13 Ft	
3. Kérjük, osztályozd 5-ös skálán, hogy tetszik az új kinézete	A Medikus (ill. POTE) klubnak	3,26
	Az alagsori büfének	3,75
	Étteremnek (menza)	2,68
4. Melyik büfébe jársz a legtöbbet?	Pékség	29,00%
	Medikus klub	21,74%
	Alagsori büfé	23,19%
	Étterem (menza)	26,07%
5. 5-ös skálán értékeld az alábbi büfék kínálatát!	A Medikus (ill. POTE) klub	3,20
	Az alagsori büfé	3,83
	Étterem (menza)	3,02
	Pékség	4,00
6. Milyennek találod az egyes büfék árait? 5: reálisak az árak 1: túl drága	A Medikus (ill. POTE) klub	2,97
	Az alagsori büfé	2,60
	Étterem (menza)	3,19
	Pékség	2,94
7. Mennyiben változott általad az iskola büféinek a látogatottsága most, hogy nagy részük megújult?	Mindenképpen többet járok idén	19,12%
	Nem változott	73,53%
	Kevesebbet járok	7,35%
8. Mi a véleményed a különböző büfék által kínált áruk minőségéről? (5-ös skálán)	A Medikus (ill. POTE) klub	3,23
	Az alagsori büfé	3,61
	Étterem (menza)	3,02
	Pékség	4,03

Újra jelentkezik a Confabula Statisztikai Hivatal (CSH), megpróbáljuk ismét felmázolni a tényeket - ezúttal az iskola büféivel kapcsolatosan. A téma mindenképpen aktuális, hiszen megújult az alagsori büfé, a medikus (régi POTE) klub, illetve az iskola menzája is. Kíváncsiak voltunk többek között arra, hogy tetszik az új kinézet, illetve egy átfogó összehasonlító képet akartunk szerezni. Az utolsó két kérdésben, ti is elmondhattátok véleményeteket pár szóban azzal kapcsolatban, hogy mit változtatnátok, mit hiányoltok az egyes büfékben. A legtöbben az árakat, illetve a kiszolgálás gyorsaságát és minőségét változtatnák, az alagsori büfében illetve a medikus (POTE) klubban, többen javasolták, hogy több ember szolgálja ki a vevőket, és akkor talán elkerülhetőek lennének a nagy sorok. A választékot is sokan találták kivetni valónak főként a medikus klubban,

illetve a menzán. A menzán sokan szívesen ennének kicsit többet, őket a mennyiség zavarja. Voltak olyanok, akik épp a zsíros kenyeret vagy a Kinder tejszeletet hiányolták. :-) Jópáran szívesen látnának zenegépet, illetve csocsót vagy darts -ot valamelyik helyen.

Az utolsó kérdésben azt próbáltuk kideríteni miből fogy a legtöbb az egyetemen. Magasan a szendvics nyert, őt követi nagyjából azonos számmal a kávé, különböző péktermékek, üdítők, illetve a menza menü, és pár választ a cigi is kapott. Alább láthatjátok az eredményeket táblázatban összefoglalva.

Mi legyen a következő témánk? Ötleteket illetve kommentárokat és véleményeket szívesen várunk a csh2005@freemail.hu email címre.

- MáZoLó -

Programajánló:

Hétfő délutánok eltöltésére

Amikor még első éves voltam, hétfő délután ötkor kezdődött egy kurzus (Molekuláris biológiai módszerekről) az I-es előadóban, de nem erről szeretnék írni. Akkoriban azok közé a diákok közé tartoztam, akik szívesebben tartózkodtak az iskolában, mint otthon (ugyanis ez az „otthon" messze volt, ráadásul egyedül laktam), így gyakran előbb bejöttem, és különösebb dolgom nem lévén előadótermekbe kukkantgattam be. A III-as előadóba is így jutottam, ahol mindig állt valaki még az ajtóban is, és színes képek voltak a falra vetítve, az előadó betegekről magyarázott... olyan kifejezéseket használt, amiket nem értettem. Aztán megkérdeztem, hogy mi szokott lenni minden hétfőn a hármas előadóban: TANULSÁGOS ESETEK FÓRUMA –volt a válasz. Nagyon hasznos, és érdekes lehet- gondoltam, de mivel nem értettem még, inkább hagytam.

Legközelebb harmadévesen, Kocsis Béla bácsi (ő a titkár), aki a mikrobiológia gyakorlatvezetőm volt, hívta fel rá a figyelmet. Nem propagálva, hanem az órákon elmesélt történetek által, amik érdekes esetekről szóltak, és a tanulságos esetek fórumán hangzottak el. Harmadévben az embernek már van sejtése egy-két kórképről, betegségről, és ebben az évben a tanulásban is sokat segíthet ez a fórum. Én nagyon élveztem, amikor rájöttem, hogy mi lehet a beteg baja, hogyan kristályosodott ki az előadó előtt... és előttünk is.

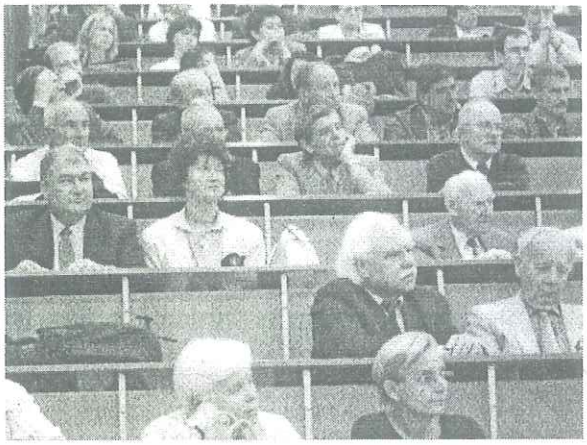

Negyedévtől pedig mindenkinek nagyon-nagyon hasznos, és szívből ajánlom. A klinikumban is rengeteget segíthet, ha ritka eseteket látunk, vagy szép megoldásokat, új terápiát, ritka tünetegyüttest egy gyakori betegségnél. Ha pedig kérdések merülnek fel bennünk, azt feltehetjük, és az előadó válaszol.

Külön kiemelném, hogy a fórumot idősebb Kellermayer Miklós professzor úr vezeti, aki olyan humánus légkört biztosít, hogy a legifjabb hallgató sem érzi kellemetlenül magát, ha kérdezni, hozzászólni szeretne. Emellett olyan részletekre hívja fel a figyelmet, amelyek felett talán elsiklana a tekintetünk, pedig nélkülözhetetlen részét képezik egy kórház életének, vagy egy terápia részének.

Tehát a fenti okok miatt négy év elteltével, amikor már otthon szeretek a legjobban lenni, mert várnak is rám, meg minden otthonosabb, mint elsőben, mégis mindig itt maradok ezeken a fórumokon, mert jól érzem magam, és tényleg hasznosnak, tanulságosnak tartom azokat.

-Böbe-

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

MOST JÓL MEGMOZGATJUNK...

Előző számunkban egy igen közkedvelt téli sporttal, az alpesi sível ismerkedhettetek meg, ám most – az időjárás dacára – kissé „melegebb" vizekre evezünk.

Ezúttal egy labdajátékkal fogunk foglalkozni, mely szintén igen népszerű, ez pedig nem más, mint a tenisz. A sportág „köztudott rejtelmeiről" pedig egy, a témában igen jártas hölgyet kérdeztem meg, Rugásiné tanárnőt.

Tanárnő! Igazán örülök, hogy elvállalta az interjút! Először is, kérem mondjon pár szót a tenisz, mint sportág térhódításáról itt, az Egyetemen!

Örömmel, természetesen! A tenisz, mint sport, évszázados hagyományokra tekint vissza, ám itt, az egyetemen csak a '80-as években került előtérbe. Ekkor kezdődött ugyanis annak a három bitumenpályának az építése, melyet most is használunk oktatás céljából. A pályák véglegesen a '90-es évekre készültek el az egyetemi hallgatók nagy-nagy örömére.

Nos igen, hallgatóként egyet kell, hogy értsek Önnel. A baj talán csak az, hogy hetente mindössze egyszer van alkalmunk élvezni e sport örömeit.

Kétségtelen, hogy ez a heti egy alkalom valóban kevés, főleg ha a nagyszámú hallgatói érdeklődést vesszük figyelembe. Előfordult például már az is (éppen idén), hogy a három pályán több, mint egy tucat hallgató játszott.

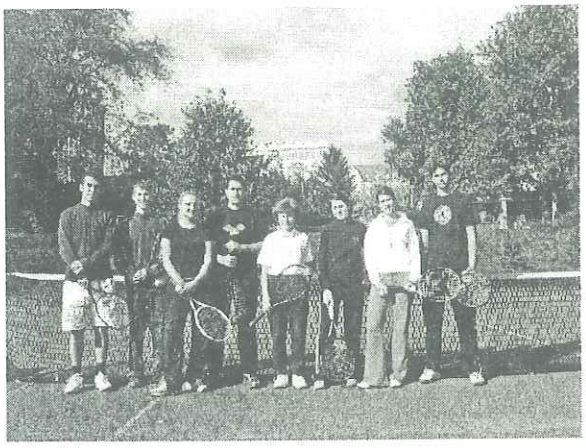

(Hozzá kell tennem, a pálya minősége sajnos erősen balesetveszélyes, ezen az állapoton pedig csak rontott a nagy létszámú érdeklődés.) A téli időszakban pedig valószínűleg még rosszabb lesz a helyzet, hiszen mindössze egy terem, azaz egy pálya és korlátozott időbeosztás fog rendelkezésünkre állni.

Sportolni viszont kell télen is kell. Elmondaná, hogy kiknek ajánlja elsősorban ezt a sportot, illetve az „Ép testben ép lélek" mottó érdekében miként tud hozzájárulni a tenisz kondíciónk fejlesztéséhez?

Egyértelműen minden egyetemi szférában ajánlott ez a sport. A legfontosabbnak mindenek előtt az alapok elsajátítását vélem, hiszen mint tudjuk, nem kis dologgal leszünk gazdagabbak a bizonyos nagybetűs Életben, ha minél több fortélyát elsajátítjuk a tenisznek. Mint mozgás, alapvetően javítja a kondíciót, mivel minden izomcsoportot megmozgat. A labdajáték mivolta végett pedig az egyensúlyérzék, a koordinációs képességek, illetve az ügyesség fejlesztése kerül a középpontba. Mindezek mellett pedig, közel sem utolsó sorban remek kikapcsolódást jelenthet akár családtagjainkkal, akár a barátainkkal játszunk is.

Mennyi időt érdemes eltölteni a pályán? Mire kell ügyelni a sportsérülések elkerülése érdekében?

A pályán 90 percet mindenképp érdemes eltölteni, ugyanis ebből kb. húsz percet a bemelegítés (alapos!), illetve a játékra való hangolódás vesz el, és csak ezek után következhet az aktív játék. Az öltözetünkben leginkább a megfelelő, sportolásra alkalmas cipő használatára kell ügyelni, illetve a teniszütő méretére, súlyára, melynek minden esetben harmonizálnia kell a hallgató tenisztudásával. Ami a sérülésveszélyt illeti, bizony ebben a sportban is előfordulhatnak balesetek. Az esetek többségében különböző ízületi (csukló, könyök, térd, boka) megbetegedésekről, húzódásról beszélhetünk.

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

Ám ezek nagy része megelőzhető, ha a kellő bemelegítést a sportolás előtt elvégzik, illetve ha a vezetett foglalkozások folyamán a hallgató törekszik a helyes, optimális technika elsajátítására.

Ön mióta oktat itt az egyetemen?

Már a '80-as évektől kezdve, gyakorlatilag a szabadtéri teniszpályák megépítésétől kezdve.

Mi a véleménye a hallgatók tenisztudásáról? Milyen szintre juthatnak, ha lelkiismeretesen vesznek részt a vezetett foglalkozásokon?

Nos, a nagyszámú hallgatóság bizony többféle felkészültségi szinten érkezik hozzánk. A legtöbben még kezdő szinten állnak, de büszkén kijelenthetem, közülük is a legtöbben eljutnak arra a szintre, hogy mérkőzést tudjanak játszani egymással. Érkeznek ide azonban rutinosabb hallgatók is, velük már könnyebb foglalkozni, illetve kis számban, de érkeznek profi, jelenleg is versenyző sportbarátok is.

Van-e valamilyen lehetőség arra, hogy a hallgatók megmérettessék magukat ebben a sportágban itt, az egyetem berkein belül?

Igen, bár sajnos igen csekély a lehetőség, most már hagyományszerűen évente az őszi, illetve a tavaszi időszakban is rendezünk hétvégi teniszbajnokságokat, melyekre egyelőre csak a férfi 1-es kategóriában várunk jelentkezőket (novemberben), illetve márciusban a férfi 1-es mellett páros, illetve vegyes-páros versenyszámok megrendezésére is sor kerül (az időjárás függvényében szabad téren, vagy a Mozgástani Intézet termében).

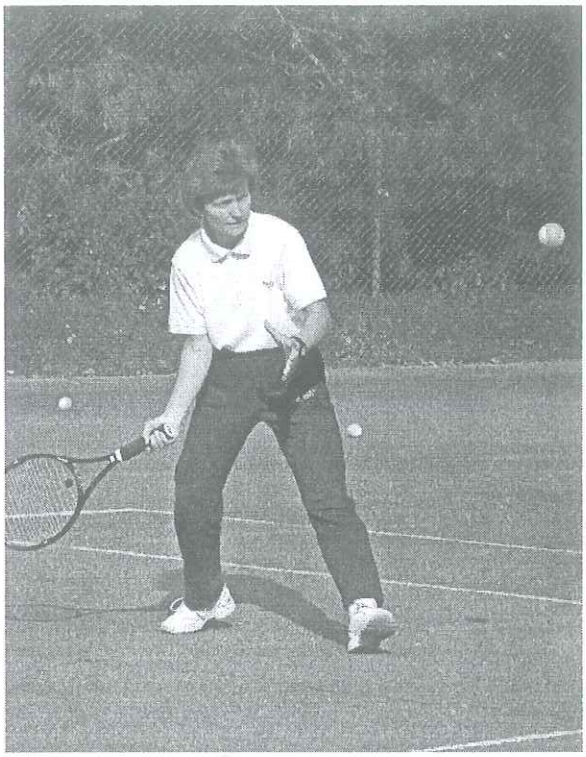

Végezetül tanárnő, mondja el kérem, mi a véleménye, milyen jövőt szán ennek a csodás sportnak itt, az egyetemen!

Nos igen, azt hiszem a lehető legnehezebb kérdéssel kerültem szembe. Szeretném azt mondani, hogy a sport oktatásában és művelésében az egyetem dolgozói és oktatói egyaránt jeleskednek, ám a puszta tények mást igazolnak. Ahogy már említettem, a három bitumen pálya már a 90-es évek óta állja a sarat, ám az időjárás viszontagságainak nem tud ellenállni. Több éve már a pályák állaga kritikán aluli, a beton göröngyös, érdessé vált, a hallgatók számára balesetveszélyes és idővel ez természetesen csak romlik. Az egyetlen lehetséges kiutat egy dologban látom, bár a kar gazdasági helyzete mindenek felett dominál, a hallgatók érdeke, hogy a pályákat fel tudjuk újítani. Végső, reális megoldás pedig a beton pályák műanyaggal való borítása lehetne, mellyel legalább az eső-mentes időszakra biztonságos terepet tudunk biztosítani minden sportolni vágyónak.

Köszönöm az interjút!

-Heidy -
mosssi@freemail.hu
Fotó: Piski Zalán

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

VILÁGPOLGÁR

Montréal...

....avagy egy kongresszussal egybekötött kirándulás margójára...

Mi kell egy jó kiránduláshoz? Kell, először is egy izgalmas uticél: Montréal, Kanada. Kell egy kellemes útitárs: Mami (a lehető legkellemesebb) és kell egy, ha nem is élvezetes, de az elviselhetőség határain belül mozgó utazás: ez is akad, bár a kívánságlista legtöbbször itt szenved hiányt.

Első adódó nehézség: vízum. Rohangálás az utazási irodába, útlevél, fénykép, piszkos anyagiak és egy Széchenyi-könyvtárnyi nyomtatvány, amiben éppen csak a hormon szintedre nem kérdeznek rá, egyébiránt minden másra. Kitartásodat siker koronázza: vízum a kezedben, ruhák a bőröndben, irány az Újvilág.

Következő lépés: a repülés. Szárnyaid nem lévén nem marad más választás, mint a repülőgép. Már repültél párszor, de ez az élmény valahogy egyre rosszabb. Léteddel összeegyeztethetetlen tényként éled meg, ahogy a több tonnás monstrum elrúgja magát a földtől, és a levegőbe emelkedik. A rémület ott csúcsosodik ki benned, amikor felállsz megmozgatni elgémberedett tagjaidat és kinézve az ablakon tudatosul, hogy: barátom,

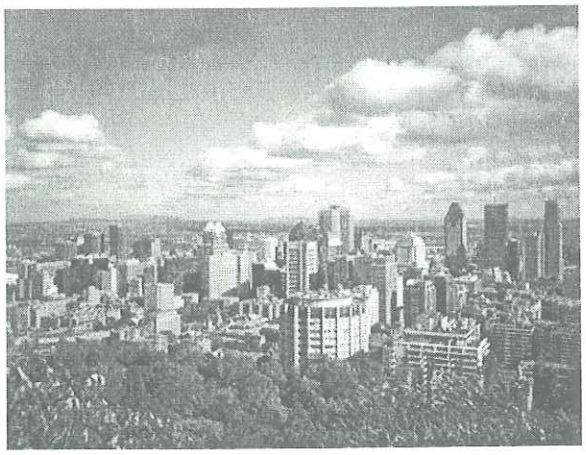

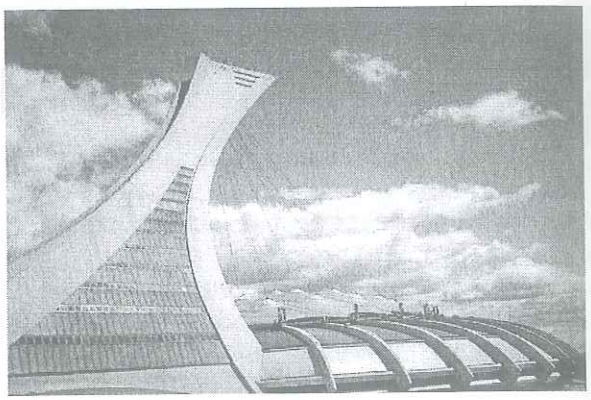

az Atlanti-óceán fölött sétálgatsz tizenegy kilométer magasan. Ezt az inputot a jóöreg cortex jobbnak látja nem feldolgozni és a gondolat output nélkül kering egy-kettőt, majd alámerül a feledés feneketlen sötétjébe.

Miközben térben haladtál több ezer kilométert előre, időben megtettél hat órát hátra, amely problémát az utazás okozta hulla-fáradtság egyelőre elkendőz, de az időeltolódás bizony nagyúr, rájössz majd erre minden reggel, mikor hajnali ötkor pihenten ébredsz és minden este nyolckor, mikor a vigil coma határát súrolva rogysz az ágyba.

Szállásotok: a belváros szívében, felhőkarcolók és magasházak gyűrűjében, az „i"-re a pontot a forgalom és a hozzá járó szmog teszi fel. Másnak: Újvilág, Kanada, wow!, neked: beton, ridegség, szmog, tömeg és a „hol vannak a fák?" az alapélmény. Ekkor jössz rá, hogy itt bizony nézőpontot kell váltani: nyitott szívvel, befogadva, különben a hét végére, kedélyjavítóra szorulsz majd.

Milyen is ez a Montréal? Lakosságát tekintve, méltán mondhatjuk: színes. Nagyjából a feketerigó is két nyelven fütyül, az angolosan sütött húst francia pincér hozza ki, a francia csók angol ajkúak között (is) csattan. A város, építészetét tekintve, azt mondják az egyik legeurópaibb. Ha a szocializmus alatt épült panelrengeteggel vetjük össze, valóban hasonlóan magasröptű esztétikai élményben lesz részünk, de ha Európa alatt esetleg

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

Párizs, London, Brügge Európáját értjük, akkor ajánlatos inkább nem együtt emlegetni velük.

Építészetileg legérdekesebb talán a föld alá épült bevásárló része, bár az alapötlet elég bizarr, mely még Leonardótól származik, aki Milánó alá akart föld alatti várost építtetni. A kivitelezés pár száz évet váratott magára, mostanra megtekintheted odakint. Ha fölfele már nem terjeszkedhetünk, irány a föld mélye...

A kongresszusról való legnagyobb élményemet is megosztanám veled Barátom. Egy apoptosisról szóló előadáson ülve, az isztambuli előadó-professzor semmi új információval nem tud neked, szegény „kelet-európai" egyetemistának szolgálni, mert alapképzésünk, az itt meg nem nevezett intézet jóvoltából tartalmazta az erre vonatkozó minden olyan információt, mely akár egy világkongresszuson fontos lehet. Köszönjük Professzor Úr!

Élmények tengere, új arcok, mélyebb és kevésbé mély beszélgetések, kilométerek

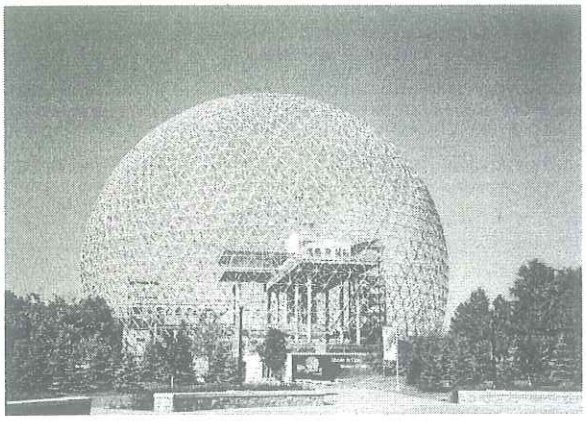

ezrei előtted és mögötted és újra csak a hulla-fáradtság, de most már itthoni meleggel együtt, ölelő karokkal, akik hazavártak. És akárhányszor mész el, akármennyi időre, valahogy a legjobb rész mindig az, mikor az orrodban érzed az itthon-illatot.

-bogyó-
dzsudit@yahoo. com

Kedves Isten!

(Nyolc éves gyerekek tollából)

Hittanórán mesélték,hogy mit csinálsz. Ki végzi a munkád, amikor szabadságra mész?

A jelmezbálon ördögnek fogok öltözni. Nem baj?

Tényleg láthatatlan vagy, vagy ez csak egy trükk?

Ilyennek tervezted a zsiráfot, vagy csak véletlenül alakult így?

Elmentem egy esküvőre, és csókolóztak a templomban. Ez O.K.?

Nekem a Miatyánk a kedvencem. Egyből megírtad, vagy sokat kellett törnöd a fejed? Ha én írok valamit, mindig újra kell írnom.

Coe atya a barátod, vagy csak üzleti kapcsolatotok van?

Köszönöm a kistestvért, de én egy kiskutyáért imádkoztam.

Hogyhogy az utóbbi időben nem találtál fel egy új állatot se? Csak a régiek vannak.

Kérlek, tegyél még egy ünnepet Karácsony és Húsvét közé!

A nyaralás alatt végig esett. Apa nagyon mérges volt, és olyan dolgokat mondott Rólad, amit nem szabad. Remélem, nem fogod bántani.

Kérlek küldj nekem egy pónilovat. Eddig még sose kértem semmit. Utánanézhetsz.

Jobb lenne, ha az emberek nem jönnének szét olyan könnyen. Rajtam három öltés van, és kaptam injekciót is.

Ha nekem adod Aladdin lámpáját, bármit Neked adok, amit csak akarsz, kivéve a pénzem és a sakk-készletem.

Lehet, hogy Káin és Ábel nem ölte volna meg egymást annyira, ha külön szobájuk lett volna. Nálunk ez működik a bátyámmal.

Lefogadom, hogy nagyon nehéz neked mindenkit szeretni az egész világon. Mi csak négyen vagyunk a családban, és mégse megy.

BULISZERVÍZ

Unod már a szürke hétköznapokat? A magolástól elhomályosodott tekinteted már csak az orvosi szakszavakat és latin kifejezéseket látja? Akkor itt az ideje, hogy egy kicsit kimozdulj Te is! Ebben a rovatban jobbnál jobb partykról, illetve a legdögösebb helyekről olvashattok majd, melyek remélem kedvet csinálnak egy kis kiruccanáshoz, vagy éppen felidézhetitek a már kissé homályba burkolózott csütörtök/péntek este felejthetetlen pillanatait... Nem is húzom tovább a időt, lássuk, hogy is néz ki egy ilyen este.

18:00 – megcsörren a telefon.

„Hello-bello kicsirigó! Ugye Rád/Rátok is számíthatunk ma este? Ugye emlékeztek, a már szinte hagyománnyá vált csütörtök esti házibulit nem szabad kihagyni!"

„Hát persze, mindenképp ott leszünk!"

Amint letettem a telefont, máris kezdődött a készülődés, zuhany, smink és ruhatár ellenőrzés, ma este kicsit pihentetjük a tankönyvet...

22:00 – Elérkezett hát a pillanat, itt állunk az ajtóban (minden bizonnyal, mert a zene nagyjából 3000 watton szól), most már semmi sem tántoríthat el, ma este igazán jól fogunk szórakozni!

És igen, az ajtón belépve ránézésre huszan ropták már a táncot (hát elkéstünk volna?) de ugyan...hiszen egy házibuliból nem lehet elkésni! Mindjárt kerestük is a házigazdákat, Zsanit és Andrást, hogy (az éjszaka folyamán először) köszönetet mondjunk a buliért. Közben újabb „csapatba" botlottunk, a konyhát úgy tűnik megrohamozták, én is kíváncsian közelebb húzódtam, vajon mi vonzza ennyire a tömeget... Lám, valami ismerős dolog történik...te jó ég, vajon honnan ilyen ismerős... Hisz tudom, gólyatábor! A sok, többnyire évfolyamtárs, a buli résztvevői már nagyban gyakorolták, amit kedves, szerető instruktoraink jól „belénk vertek", a „tenisz" sportág alapjainak mélyítését tűzték ki célul... De nézzenek oda, hiszen a bal sarokban már úgy tűnik profi játékosok játszanak, alig telt el pár perc, ha jól láttam már vagy 4-5 szetten is túl voltak... Majd irány a táncparkett, mert ugye lassan éjfél... S a ház dübörög, az emberek még talpon, bár az üvegek már fogytán, a hangulat a tetőfokára hág. (Azt hiszem itt köszöntük meg másodszor a kedves házigazdáknak ezt az estét.) Újabb vendégek érkeztek, szintén ismerősek , a hely és az idő tökéletes, most már méltán kérdezhetem, kell ennél több?!

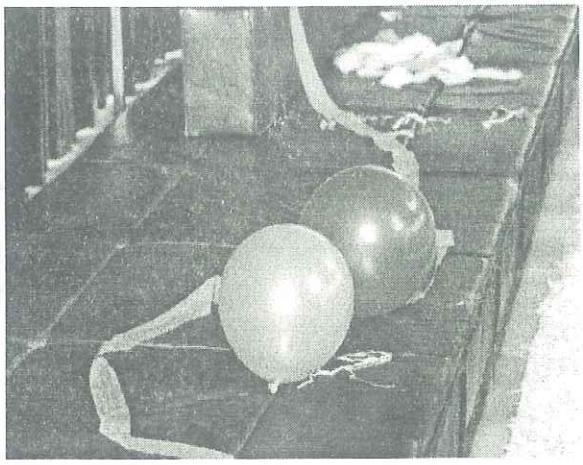

Nem. Nem kellett. És bár az előző héten a hasonlóan alakult házibuli után felkerestük még a mindannyiunk számára oly ismerős Sörházat, most erre semmi szükség nem volt, az éjszaka fergetegesen alakult, úgy kellett hazacsődíteni kora hajnalban a tömeget...

Most pedig hadd szóljon pár szót a két legbátrabb ember, akiknél ez a kis mulatság helyet kapott Zsani, András kérlek mondjátok el, milyen élményként maradt meg bennetek az a bizonyos este:

„Azt kell mondjuk mindenképp pozitív élmény volt, és bár utána időbe telt, amíg újra „összeraktuk a lakást" , de semmiképp sem bántuk meg! Örülünk, hogy jól érezted/ éreztétek magatokat!"

Végezetül hallgassuk meg egy a bulin résztevő hölgy véleményét is. Adri, hogy érezted magad aznap este? Megérte elmenni?

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

„Hogy megérte-e? Naná! Hiszen életem egyik legnagyobb party-ját hagytam volna ki, ez már biztos! Ezúton szeretném megköszönni az én és minden résztvevő nevében a házigazdáknak, amiért vállalták, hogy náluk legyen a házibuli!"

Kedves Olvasó! Ha tehát hasonló, avagy még fergetegesebb élményekre vágysz megszakítva a hétköznapi monotonitást egyszer-egyszer, ne habozz! Szervezz egy jó kis pörgös estét, avagy csatlakozz egy éppen induló banzájhoz! Ha pedig nincs kellő bátorságod egyikhez sem, ne keseregj, csak keress rá az interneten a www.nightinfo.hu weboldalra, ahol az aktuális buli-információk mellett még a már lezajlottak képeit is lepörgetheted többek közt!

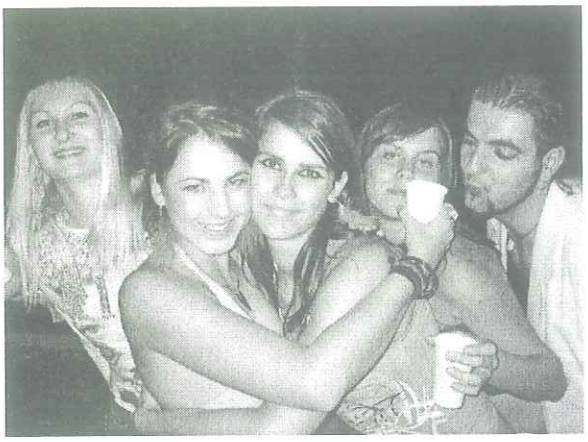

-Heidy-
mosssi@freemail.hu

Ügynöklista...

Máris szomszéd

Máris a szocialista falanszterek közé beférkőzve jelentett a lakó(elv)társakról. Kiemelt mennyiségben közölt jelentéseket egy bizonyos Mézga Gézáról, akinek már a házasságát is furcsa foltok árnyékolták. Egyelőre nem tisztázott Hufnágel István elvtárs szerepe az ügyben. Mézga Géza fia rádióján rendszeresen hallgatta a Szabad Európa adásait. Ugyanezen a rádióján kapcsolatba lépett egy idegen, és az akta lezártáig azonosítatlanul maradt rejtélyes ügynökkel, akinek fedőneve feltehetőleg MZ/X volt. Gyanús üzletekbe keveredett az üvegessel, aki hetente megfordult náluk.

Kertész Magdi

Kertész Magdi a rendszer legaktívabb és legszorgalmasabb elvtársnője. Rendszeresen megbízható jelentéseket hozott a Rózsa nevű imperialista, nyugati eszméknek teret adó kocsmából. Jelentéseiben rámutatott, hogy a helyiségnek nincsen konyhája, sőt szakácsa sincs. Ezért bármilyen termékük kizárólag csempészáru lehet. Lefülelte Bartha Zsoltot, aki titokban éppen a nyugati filmipar erkölcsromboló elemének, Tom Cruise-nak adta kölcsön hangját. Rámutatott arra, hogy Balassa Imre gyerekként vette feleségül a kocsma tulajdonosát, Pandát. Az utóbbi elvtársnőnél enyhítő körülmény, hogy mindig vörösben jár.

Törpapa

Törpapa töpörödött törpördög. A beépülés megkívánta vörösből kékké törpösítését. Aprajafalva irányítójaként a betolakodó Hókuszpóktól és mutáns beszélő macskájáról küldött jelentéseket. Dulifuli gyakran tett a rendszert bíráló megjegyzéseket, és Törpapa fényképes beszámolója alapján kiderült, hogy mellkasán apró Nagy Feró tetoválás van. Sztahanovista törekvéseinket Lusti jelentősen visszaszorította, ezért tervben van eltörpösítése az útból.

Keresztes barát

Keresztes barát Keresztespók. Megtévesztésül kereszttel a hátán. Az alvilágból, a víz rejtélyes, mély bugyraiból szerezte információit megbízható forrásból, a hozzá gyónni járó Vízipóktól. Az utóbbi időszakban erősödő szervezkedést tapasztalt a Párt a vízi világból, ezért a Központi Bizottság úgy döntött, hogy a tó zsilipeit megnyitva a jövőben a citromföldeken öntözővízként használja azt, a halakat pedig a szovjet elvtársaknak kaviárral tálalja.

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

FÜLHÖZ SZÓLÓ AJÁNLATOK

Ronnie James Dio

„Dio nem szép, de azért szeretjük"

(Solymos Andor)

Ahogy mottónk és a mellékelt kép is mutatja, Ronnie James Dio alighanem a világ egyik legcsúnyább énekese, ám ugyanakkor a világ egyik legjobb rock énekese is egyben, ezért megérdemli a közelebbi megismerést. Elég mozgalmas múltja volt az öregnek, számos zenésszel játszott és rengeteg azóta klasszikussá vált hard rock korongon énekelt már. Hangja ezer közül is felismerhető, telt, erőteljes, érzelmekkel teli és az évek folyamán kicsit sem kopott meg.

A történet 1949-ben kezdődött, amikor Ronald Pedavona néven megszületett hősünk az USA-beli Portsmouth-ban. Ronnie felnőve nevet változtatott (hiszen a Dio azért impresszívebb név mint a Pedavona) és 1970-ben zenekart alapított unokatestvérével, a blues-rockot játszó Elf-et. Sajnos a négy lemezük közül még egyhez sem volt szerencsém, de állítólag nagyon jók. Közben turnéztak is, többek közt a Deep Purple előzenekara is voltak, ahol a gitáros Ritchie Blackmore (róla már olvashattatok egy régebbi számban) azonnal felfigyelt a remek hangú énekesre. Így aztán nem csoda, hogy amikor Ritchie összebalhézott mélybíborékkal és kilépett, elsőként Diót kereste meg énekesnek, aki bele is ment a zenekar alapításba, így született meg a mára klasszikussá vált Rainbow nevű formáció. Első lemezük 1975-ben jelent meg Ritchie Blackmore's Rainbow címmel, és remek kombinációja volt a Purple-ös hagyományoknak és Ritchie illetve Dio újabb ötleteinek. Blackmore klasszikus zenei ihletésű gitárszólói és Dio misztikus szövegei remek egységet alkotnak a rockos néhol bluesos alaptémákkal, olyan zseniális számokat eredményezve, mint a Man on the Silver Mountain, a balladisztikus Catch the Rainbow, vagy a zseniális reneszánsz dal(!) feldolgozás, a Greensleeves. A sikereken felbuzdulva kiadtak még pár lemezt, úgymint Rainbow Rising (1976), Long Live Rock N' Roll (1978), rajtuk olyan gyönygszemekkel mint a Stargazer vagy a Kill the King. Aztán Blackmore jó szokásához híven összebalhézott Dióval, aki nem akart a Rainbow zenéjén egyszerűsíteni az amcsi slágerlistákért és ezért kilépett.

Közben egy bizonyos Black Sabbath nevű heavy metal zenekar megelégelte énekesük, Ozzy Osbourne káros szenvedélyeit, és kitették a szűrét a hírhedt frontembernek.

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

Iommi mester persze azonnal lecsapott hősünkre, és elkészítették a Sabbath egyik legklasszikusabb lemezét, a Heaven and Hell című 1980-as albumot. Abszolút klasszikus lemezről van szó, Iommi riffelése, a feszes ritmusszekció, Dio hangja és szövegei, valamint maguk a dalok mind tökéletesek. Van itt gyors nyitónóta (Neon Knights), ballada (Children of the Sea) és a zseniális epikus címadó szám. Újabb anyaggal sem késlekedtek, egy évre rá kiadták a Mob Rules-t, olyan nótákkal mint a Sign of the Southern Cross vagy a lendületes címadó; 1983-ban pedig kihoztak egy koncertlemezt is, Dio színpadi teljesítményét ecsetelendő.

Persze előbb-utóbb összekaptak Sabbathék is, Dio pedig úgy döntött, kilép és szólózenekart alakít. 1983-ban meg is jelent első és legeltaláltabb albuma, a Holy Diver, olyan zenészek közreműködésével mint Vinnie Appice dobos és Vivian Campbell gitáros. A címadó szám hatalmas, a fél szerkesztőség körében Quake-himnusszá vált! Persze a többi szám is remek, mint pl. a sodró tempójú Rainbow in the Dark vagy a líraibb Don't Talk to Strangers. A szövegek miszticizmusa is itt érte el a csúcspontját, némely számról még mindig nem tudom megmondani, hogy pontosan miről is szól... A lényeg az, hogy a mester egész nyolcvanas években hozta a formáját, adta ki a jó kis anyagokat, majd visszatért a megüresedett Sabbath énekesi posztra, hogy 1992-ben kiadják az egyik legdurvább Sabbath lemezt, melynek címe Dehumanizer. Tényleg embertelen anyagról van szó, Iommi játéka még sohasem volt ilyen kemény, Dio is hihetetlen agresszíven énekel, és már az első szám (Computer God) garantátan letépi bárki fejét, hát még a folytatás... Szóval ez csak erősebb idegzetűeknek ajánlott. Persze sokáig most sem bírták egymást elviselni, ezért Ronnie azóta is szólókarrierjét építgeti, olyan remek albumokat kiadva, mint a Magica (2000) vagy a legújabb Master of the Moon.

Akit vonz a hard rock, a Ozzy-mentes Sabbath vagy egyszerűen a misztikus, érzelemdús rockzene kiváló énekkel, nem fog csalódni Dióban.

-Metil-

Goldfrapp

Ezúttal próbálok egy kicsit populárisabb zenéről írni. A brit Goldfrapp duó viszonylag újnak mondható, hiszen első lemezük 2000-ben jelent meg. Alison Goldfrapp –innen a nem túl fantáziadús név- és Will Gregory alkotják. Gregory abban az időben zeneszerzőként, rendezőként és billentyűsként tevékenykedett. Természetesen, mint ahogy az lenni szokott a véletlen hozta össze őket. Alison korábban is énekesnőként tevékenykedett. Dolgozott Tricky-vel a híres Maxinquaye albumon és az Orbital-al is. Különleges hangja lehetővé teszi, hogy több stílusban otthonosan mozogjon, mint azt remélhetőleg egyszer hallani fogjátok.

Első albumuk „Felt Mountain„ egy filmzene volt, ami 2000-ben jelent meg egy film noir-hoz. Stílusát tekintve eléggé melankolikus, szomorkás, klasszikus hatvanas évekbeli filmzene, néhol trip-hop, downtempo beütéssel. Vagy, ha így egyszerűbb, akkor egy kis Björk és Portishead jellegű hangzást képzeljetek el. Kellemes, de nem túl vidám zene, leginkább háttérzenének jó, pl. egy könyv olvasásához.

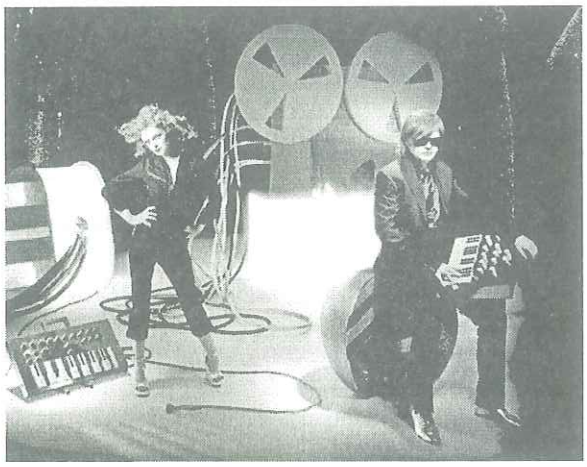

Már az új album munkálatai során robbant a hír, hogy Madonna az új filmjének "Love, Sex, Drugs & Money" zenéjéhez többek között a Lovely Head-et is beválasztotta.

A második album, „ Black Cherry" 2003-ban jelent meg. Itt már új stílusokkal is próbálkoznak: a kis szívemhez oly közel álló elektropoppal: -) Bár néhol már átmegy electroclash-be, emellett egy két trip-hop-os jellegű dolog is belekerült.

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

A fülledt, erotikus hangulat az együttes egyik fontos jellemzőjévé vált. Amik mind a dalszövegekben, mind a klipekben és Alison öltözködésében is megnyilvánultak.

Ez az album hozta meg nekik az igazi sikert a Train-t, a Strict Machine-t és a Twist-et még a zenetévék és jobbfajta klubok is nagy sikerrel játszották.

Közben kihozták még Marylin Manson – This Is The New Shit számának remixét, amiről Manson is rendkívül elismerően nyilatkozott.

A Duran Duran a 2004-es visszatérő turnéjára szerződtette előzenekarnak a Goldfrappet, és ez, illetve a Glastonbury fesztiválon tartott nagy sikerű koncert tovább növelte a duó népszerűségét is. Alison és Will ezt követően vonult újra stúdióba, hogy elkészítsék a harmadik lemezt, melyet "Berlin, New York és északkelet-Somerset elektronikus, glam kereszteződéseként" írtak le egy interjúban.

A „Supernature" idén augusztusban jelent meg. Rögtön a második helyen nyitott az Egyesült Királyságban, míg az első kislemez Ooh-la-la is a brit top 5-be jutott. A dal egyértelműen a Train és a Strict Machine rokona, csak még slágeresebb, még tökéletesebb formában. Az eddig is nyilvánvaló glam-hatás még egyértelműbb az Ooh-la-la klipjét nézve. Mintha csak a hetvenes évek végén lennénk. Minden esélye megvan a

számnak, hogy igazi bulisláger legyen. Nekem mégis a Satin Chic tetszik a legjobban. Egy német oldalon így jellemezték ezt a számot „Elektro-Polka mit Honkytonk-Piano." Nehéz ismertetni ezeket a számokat, így csak azt tudom mondani, hogy feltétlenül hallgassátok meg az egész albumot.

„Alison karizmájának köszönhetően már Kylie Minogue vagy Madonna kihívója is lehet, míg korábban Björk vagy a Moloko lett volna megfelelő párhuzam. Most már azonban egyértelmű lett, hogy Alison a brit mainstream pop legprofibb dalszerzőit és producereit csatasorba állító popcsajainak - a Sugababes, a Girls Aloud vagy Rachel Stevens - is méltó ellenfele lehet a saját pályájukon is.. "

www.origo.hu

Ha valakit érdekel: www.goldfrapp.co.uk

-sZs-

Keane- Hopes and fears

Gitár és basszusgitár nélkül zenekart összehozni?! És mindezzel hatalmas sikert kovácsolni mindössze pár év leforgása alatt?! Lehet! Mi sem bizonyíthatná ezt jobban, mint Keane debütáló albuma, amely a Hopes and fears nevet viseli, mely már az első héten az angol sikerlisták élére állhatott Everybody's changing című fülbemászó dallamával.

A szokatlan trió – Tom Chaplin énekes, Tim-Rice Oxley billentyűs és Richard Hughes dobos triója 1997-ben középiskolai zenekarként indult (amolyan tipikus, sokunk számára ismerős „garázszenekarként"), de csak 2003-ra sikerült lemezszerződéshez jutniuk egy igen sokat ígérő lemezkiadónál (itt kezdte pályafutását például Ash, Supergrass, vagy a méltán híres Coldplay is, hogy csak egy pár nevet említsek).

A kezdeti nehézségek után tehát az érzelmes popegyüttes elindult a siker -olykor rögös- útján, s rövid idő alatt meghódította egész Európát. Nem mindennapi hangzásával, melyet a zongora effektek dominálása okoz - laikus fül számára ez „jelentheti" a gitár szólamot-, nemcsak hogy belopta magát szívünkbe, de 160.000 eladott lemezt is jelentett a zenekarnak.

Itt kell, hogy megjegyezzem, sokak számára Keane neve nem jelent mást, mint a már említett Coldplay, avagy Travis, Muse vagy a Manic Street Preachers hangzásának és zenei világának „nagybecsű" lekoppintását. Ám ez téves ítélet: a látszat ellenére egészen új hangzásvilág gyökereit ültette el mindannyiunk fülében albumával.

Gwen Stefani például a contactmusic.com-nak ezt nyilatkozta: „Nagyon szeretnék együtt dolgozni Keane-nel, az elmúlt időszakban az ő lemezüket hallgattam a legtöbbet!". Ami pedig a trió reakcióját illeti, Tim-Rice Oxley billentyűs szerint a csapat örül a felkérésnek: „Lehet, hogy belevágunk. Vicces, hogy a teljes névtelenségből eljutottunk arra a pontra, hogy szupersztárok érdeklődnek a dalaink iránt."

A lemez nyilvánvaló témáját -félelem a szerelemtől, remény a fiatalságban- Tom olykor átlagos, olykor igazán magával ragadó, mély érzelmi töltetű szövegekkel támasztja alá. Lélekkel teli, slágeres bemutatkozása után tehát úgy tűnik, megvan a „remény", hogy a következő albuma kissé konvencionálisabb dallamra épül, illetve a dalok egyneműségét játszi effektekkel, merész váltásokkal bátrabban spékeli meg, megérdemelten kerül majd be a zenei világ „puccos" első - osztályába.

-Heidy-

7 legrosszabb dolog, ami egy beteggel történhet

1. Az egy hetes kezelésből három napot a betegszállító liftben tölt egy figyelmeztető sztrájk miatt.
2. Otthon leesik a létráról, és mire felébred, már nővé van műtve, mert elírták a TAJ számát.
3. Nem ad hálapénzt a betegszállítónak, ezért a kanyarokban magának kell visszamásznia a kocsira.
4. A vakbélműtét előtt egy kezdő műtőssegéd a szemöldökét is leborotválja.
5. A mellette fekvő menedzser kihúzza a lélegeztető gépét, hogy jusson hely a notebookjának.
6. Nem látják el, mert nem hozott magával gyógyszert, ágyneműt, nővért és orvost. Ráadásul ki kell fizetnie azt a szikét, amit legutóbb felejtettek benne.
7. Ebédosztásnál nem tud jelentkezni, mert mindkét karja el van törve, ezért az egy hetes kórházi tartózkodás alatt csak egy Frutti cukrot fogyaszt, amit az éjjeliszekrény fiókjában talált.

8 alapszabály a hálapénznél

1. Ne rakjunk a borítékba átvételi elismervényt.
2. Mindig alkalmazzunk fehér borítékot, mert az nem látszik a fehér köpeny zsebében.
3. Csak annak a fehérköpenyesnek adjunk pénzt, akinek a nyakában sztetoszkóp is van, így elkerülhetjük a hullaszállítók, takarítók és portások megvesztegetését.
4. Nehezebb műtét előtt csak előleget adjunk, hogy motiválva legyen az orvos is.
5. Ha jön a mentő, és sejtjük, hogy az intenzívre kerülünk, ragasszuk a testünkre a lóvét.
6. Sebésznek vakbélműtétnél nyeljük le nejlonzacskóban a paraszolvenciát, hogy csak akkor jusson hozzá, ha tényleg elvégezte a dolgát.
7. Próbálkozhatunk apró ajándékokkal is, például Belgyógyászat I. c. egyetemi tankönyv, hímzett lázlap vagy esetleg egy infúziósállvánnyi kolbász.
8. Ha igazán hálásak vagyunk, rejtsük el a doktor úrnak ajándékozott disznósajtban az általa kiemelt epekövet.

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

KÖNYVAJÁNLÓ

Daniel Keyes - Virágot Algernonnak

Július vége, Balatonfenyves, egy badacsonyi kirándulás után. Lilla a könyvespolcunkat nézegeti, majd megszólal: „Jaj Viki! Ezt el kell olvasnod, nagyon szép könyv. Egy értelmi fogyatékosról szól, aki naplót ír és közben megokosodik..."

Másnap délután elkezdek olvasni a vonaton, hazafelé. Tetszik, rögtön elragad magával, elmerülök benne. Nyugodt vagyok, csendben utazunk. Nyár van, és jól éreztük magunkat az előző két napban, kicsit kipihenve a felvételivel járó fáradtságot. Kaposváron járunk, amikor megcsörren a telefonom...halálhír. Egy kimondhatatlanul fontos ember elveszítésének a híre. Elmenekülnék, elszaladnék, de a száguldó vonaton nincs hova. Már nem tudok olvasni, csak az ablakon keresztül bámulom homályos szemeimmel a naplementét Pécs felé. Fáj. Nem találom a helyem. De otthon, késő este újra a kezembe kerül a könyvem. Folytatom, aludni úgysem tudnék...hajnalra be is fejeztem...

Csodálatos történet, ami novellából televízió-drámán keresztül csak később fejlődött Daniel Keyes író-pszichológus teljes értékű regényévé. Cselekménye szerint besorolható lenne sci-fi kategóriába is. Csakhogy ennek ellenére szerintem megállja a helyét szépirodalmi alkotásként is. Az író szívet ültetett a történetbe, és ettől lett az olyan különleges, amilyen.

Algernon egy igen különleges egér. Ugyanazon az agyműtéten esett át, mint főhősünk, Charlie Gordon. Ettől valóságos egérzseni lett és logikusan tud tájékozódni bonyolultabbnál bonyolultabb labirintusokban. Charlie hasonlóan járt: 32 éves koráig egy kedves, szeretetreméltó, ám gyengeelméjű, mindössze 70-es intelligenciahányadossal rendelkező, valamint mérhetetlen jóindulatúsága és önzetlensége miatt sokak által kihasznált fiatalember volt. Igyekvő, dolgozó és tudásra éhes. Akart, jobb akart lenni. Írni is megtanult. Végül akaratereje, és egyedülálló szorgalma miatt választották ki őt a legalkalmasabbként a különleges, ám kockázatos, kísérleti stádiumban álló operációra.

Charlie még a műtét előtt kezd el az orvosai utasítására előmeneteli jelentéseket írni, amolyan naplószerű formában. Végig ő az elbeszélő, és az író kiválóan érezteti Charlie írásán keresztül az állapotának előrehaladását. Eleinte rengeteg helyesírási hibával, írásjelek nélkül olvassuk a férfi gondolatait, melyek az operáció után egyre színesebbek, kiterjedtebbek és mélyebbek. Fogalmazása, szókincse egyre választékosabb, a hibák fokozatosan eltűnnek. Másképp kezdi látni a világot, és ezáltal egy más emberré válik. Rohamos szellemi fejlődésen megy keresztül, szivacsként issza magába a tudományt és a műveltséget, intelligenciahányadosa később messze felülmúlja a zseniszintet. Érzelmi vonatkozásban azonban személyisége még egy ideig visszamaradt. Szembesülnie kell a ténnyel, hogy a gyöngeelméjű embert (hiszen ők is emberek!) társai kinevették, gonosz tréfákat űztek vele és nap mint nap bolondot csináltak belőle. Kívülről látva magát -azaz régi önmagát- kell rádöbbennie, mennyire méltatlan, aljas és embertelen dolog az, amit korábban, tudatlanként ő is viccesnek

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

talált, hiszen nem értette, mi áll a gúnyolódások hátterében.

Visszatérnek gyermekkori emlékei, egész más megvilágításban. Máshogy látja már az általa korábban önzetlenül szeretett édesanyját és nővérét, akik kegyetlenül bántak vele, és később magára hagyták. Máshogy kezdi látni a nőket is, felfedezi magában az irántuk érzett vonzódást, megismeri az eddig idegen, teljesen új érzést: a szerelmet. Másképp szeret...

Sajnos az eredmény sem Charlie-nál, sem Algernon esetében nem bizonyul tartósnak: amikor Charlie észreveszi a kisegér hanyatlását és fokozatos visszafejlődését, kutatásaival saját maga bizonyítja be, hogy a visszaesés törvényszerűnek bizonyul. Minél magasabb az időközben elért szellemi szint, annál rohamosabb a végromlás. Tudja, hogy kevés ideje van hátra, és állapota előrehaladásával egyre többször nyomasztja az, hogy érzi a közelében régi önmagát bujkálni, mintha a régi Charlie figyelné őt, kívülről. Az a Charlie, aki mindig is jelen volt, csak az idő múlásával már egyre kevésbé tudja elnyomni létezését.

Mindez a folyamat, borzasztóan rövid idő alatt zajlik le. A történet márciusban indul, és novemberben szakad vége. Charlie a kezdeti szintre esik vissza, és szívfacsaró módon ismétli meg kezdeti helyesírási és fogalmazási hibáit. Búcsúzóul, utolsó soraiban kéri az olvasót, ha arra járna, tegyen virágot Algernon egér sírjára, a hátsó udvarba...

A mű végig a tudományos fantasztikum elemeit egyesíti egy mélységesen hiteles lélektani rajzzal. Egy szívhez szóló, megérintő vallomás az ember élni akarásáról, példátlan erkölcsi tartásáról és töretlen optimizmusáról. Az egyszerű ember mérhetetlen őszinte és ritka önzetlen szeretetéről, és annak tanulságos, mindenki számára példaértékű, meglepően egyszerű, de emberséges gondolkodásmódjáról, rendhagyó bölcsességéről...

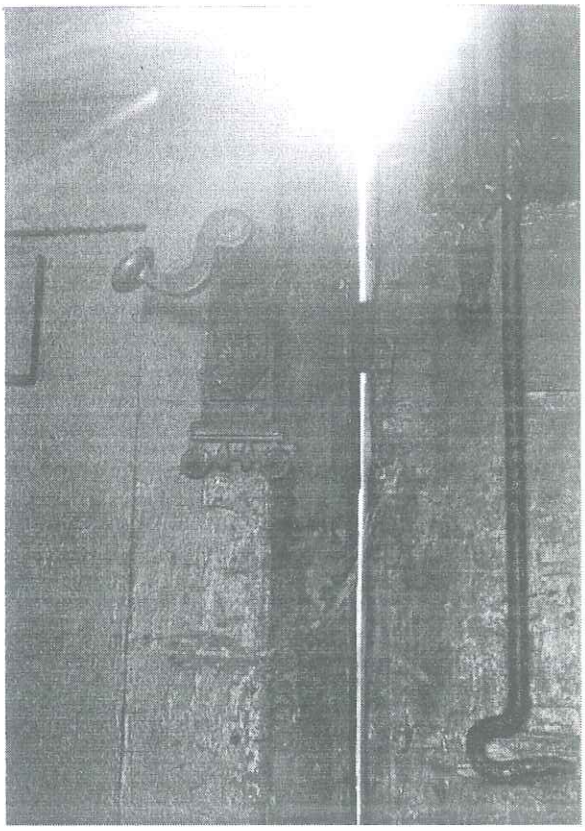

Fotó : N.T.

Tiszta szívemből ajánlom a regényt mindenkinek, tényleg érdemes elolvasni!

-SzV-
holdraforgo@yahoo.de

Állítólag megtörtént:

Zh-íráson a tanár észrevette, hogy egy csinos lány úgy puskázik, hogy a miniszoknyája alá, a combfixébe rejtette a puskát. Odalépett hozzá, és így szólt:
- Ezt férfiként nem tehetném meg, de tanárként igen!
Aztán benyúlt a lány szoknyája alá, és kivette a puskát.
Erre a lány felállt, és ezt mondta a tanár szemébe:
- Ezt diákként nem tehetném meg, de nőként igen! - és egy akkora pofont adott a profnak, hogy visszhangzott az előadó...
A fegyelmin mind a kettőjüket felmentették - állítólag...

- Anyu, most, hogy már elmúltam 15 éves, festhetem a szemem, rúzsozhatom a szám és járhatok miniszoknyában?
- Hányszor mondjam még, hogy nem Pistike!

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

TERMÉSZETGYÓGYÁSZAT

Amikor egyetemünkre jelentkeztem, azt gondoltam, tetőtől talpig érteni fogjuk az emberi test működését, és mindent meggyógyítunk majd... Tudom, ez századunk sodrásával összeegyeztethetetlen naivitásról tanúskodik, kicsit szégyenlem is bevallani, hogy így volt. Remélem azonban, hogy elképzelésem valóra válhat egyszer, ha nem is száz százalékos tökéletességgel. Csak egy kicsit más logikával kell gondolkodni. Mint a négy elem – öt elem besorolás a keleti filozófiákban: az ötödik elem – a fa – túlmutat a rendszeren (ezen érdemes egy kicsit morfondírozni...)

Buta dolog lenne azt hinnünk, hogy csak kézzelfogható, mérhető, képpé konvertálható betegségek léteznek, s hogy az elváltozásokat csak ultrahanggal, röntgennel, labor- és fizikális vizsgálatokkal mutathatjuk ki. Még kevésbé hihető, hogy a gyógyítás is pusztán fizikai, kémiai eljárásokkal lehetséges. Szerencsére oktatóink közt is vannak, akik pl. az orvos „placebo-szerepét" hangsúlyozzák, mely szerint az orvos személye önmagában is gyógyító hatású lehet. Ez már elfogadható elméletnek tűnik annak ellenére, hogy molekuláris szintre visszavezethető bizonyíték nincs rá még...

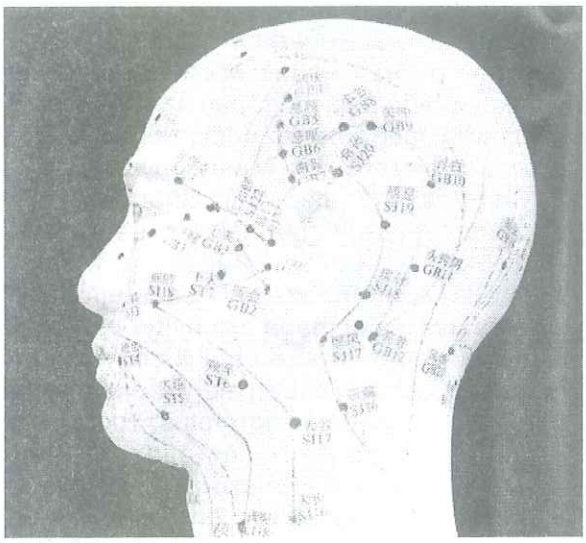

Egyes elgondolások szerint betegségeinket mi magunk teremtjük, feloldatlan pszichés konfliktusaink felelősek valamennyiükért. Ha valamit „nem tudunk lenyelni", gyomrunk betegszik meg. Ha „torkig vagyunk" (németül: „Ich habe volle Nase" ?) aktuális élethelyzetünkkel, szervezetünk riadót fúj, torkunk fájni kezd, orrunk eldugul. Betegségünk arra kényszerít minket, hogy kicsit a világtól elvonuljunk, s végre önmagunkkal törődjünk. S ha testünket mi magunk betegítjük meg, akkor hatalmunkban áll meggyógyítani is, igaz? Hogy milyen technikával, az embertől és betegségtől függ. Az emberi elme csodálatos gyógyító képességét mára számos kísérlet igazolja (pszicho-neuro-immunológia, ismertebb nevén: Agykontroll). Az állatok ösztönösen érzik, mely növényt kell fogyasztaniuk, miért ne használnánk ki mi is ezt az elfelejtett képességünket? Sokak számára nehezen elfogadhatók a csakrákról, energiával gyógyításról szóló elméletek, annak ellenére, hogy sok éve bebizonyították: mindannyian energiából vagyunk (jónéhányan így értelmezik Einstein E = m x c2 képletét...).

Szívem szerint az összes ágazatot bemutatnám pár szóval. Ehelyett azonban inkább majd könyvet ajánlok az érdeklődőknek. Egyes ágak többezer éves múltra tekintenek

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

vissza (ájurvéda, hagyományos kínai orvoslás, fitoterápia), míg mások (biorezonancia – biofeedback, elektromágneses biostimuláció, íriszdiagnosztika) gyerekcipőben járnak és tökéletesítésre várnak.

Általában az alternatív medicina kapcsolata a nyugati orvoslással sokak számára még homályos, de ahogy Dr. Taraczközi István, a Természetgyógyász Akadémia vezetője mondja: „A szerepek letisztultak: a mi szerepünk a megelőzés, valamint az utógondozás (...)". Mindenesetre figyelemreméltó, hogy egyre több orvos érdeklődik a kiegészítő, új utak iránt, s ezek létjogosultságát egyre többen ismerik el. Az Akadémia egyébként 14 éve működik sikeresen, a holisztikus nevelés mellett a jó minőségű gyakorlati képzésre helyezi a hangsúlyt. Kétéves képzésük egy egészségügyi (anatómia, élettan, kórtan) és egy természetgyógyászati modult (reflexológia, hidroterápia, radiesztézia, masszázs, fitoterápia, kineziológia, makrobiotika, akupresszúra ..., stb.) foglal magába.

Persze az Akadémián kívül számos, hosszabb-rövidebb képzési lehetőség adott, ki-ki a testhezállót választhatja, azonban a speciálisabb természetgyógyászati területekhez feltétlenül szükséges a főiskolai, egyetemi végzettség. Jelenleg még egyetlen természetgyógyász-iskola sem adhat államilag elfogadott képesítést, ehhez hivatalos állami vizsgát kell tenni.

Remélem, a rokonlelkeknek megerősítést adott, a materialistákban pedig kételkedést ébresztett e néhány sor. Aki még távolabbra szeretne látni a témában, annak íme néhány könyv:

Alexander Sztrasnij: Természetgyógyászat – Ép testben ép lélek

Természetes gyógymódok – Komplementer medicina: Szerk.: Hegyi Gabriella

Bioterápia kézikönyv – Szerk.: Tóth Gabriella

Kurt Tepperwein: Mit árul el a betegséged?

Debreceni László: Gyógyító hit

És persze a havonta megjelenő Elixír magazin...

-sandi-

Jótanácsok gyerekektől

- Ha apukád megkérdezi, hogy: "Hülyének nézel?", ne válaszolj!
- Soha ne áruld el anyukádnak, hogy nem ér semmit a fogyókúrája!
- Ha apukád odanyújtja az ujját, hogy szorítsd meg, hozzá ne érj!
- Amikor a szüleid veszekszenek, ne hagyd, hogy fésüljön az anyukád!
- Soha ne tarts a kezedben egy porolót és egy kiscicát egyszerre!
- Ha szeretnél egy cicát, kezdd azzal, hogy egy lovat kérsz!
- Ne csúfold a nővéredet, ha baseballütő van a kezében!
- Ha rossz jegyet kaptál, akkor mutasd meg anyukádnak az ellenőrződ, amikor telefonál!

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

PINGVINEK ÉS ABLAKOK

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

Pingvinek tudtommal csak a déli féltekén élnek. Mégis valahol sejthető egyfajta pingvin-invázió itthon is, ami miatt forrong az a számítástechnikai világ, melynek hatalmas ura és teremtője maga Mr. Gates és az ő Ablak-gyűjteménye.

A Linux neve Linus Torvalds-tól származik, aki szerint „A szexhez hasonlóan a szoftver is akkor jó, ha ingyenes". Hogy mit fed? Nos, azt ennél jóval nehezebb elmagyarázni. A Windows-zal ellentétben, melynek fejlesztése elsősorban üzleti okokból igen hamar történt, hatalmas propagandával és anyagi háttérrel; a Linux sohasem lehetett ilyen egységes, és terjedésével disztribúciók százai láttak napvilágot...

Először talán a hasonlóságokról: a Linux is operációs rendszer, ami azt jelenti, hogy jobb esetben számítógépünk minden porcikáját egymagában vezérelni képes, persze csak a segítségével futó néhánytól néhány százig terjedő programmal. Legfontosabb része maga a kernel, melyet szokás rendszermagnak is hívni, a normális futáshoz nélkülözhetetlen folyamatok összessége.

Gates rémálmokkal, gyomorfekéllyel, szív- és agyi érkatasztrófával birkózik, amikor vírusokról, férgekről, és egyéb kártékony vadállatról akár egyetlen szó is esik. Egyszer s mindenkorra kijelenthetjük: internetre

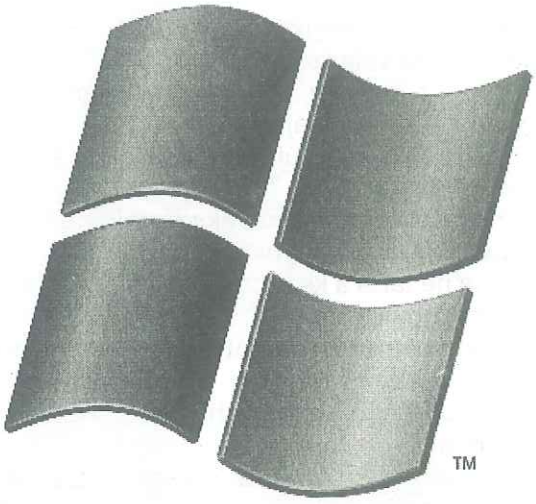

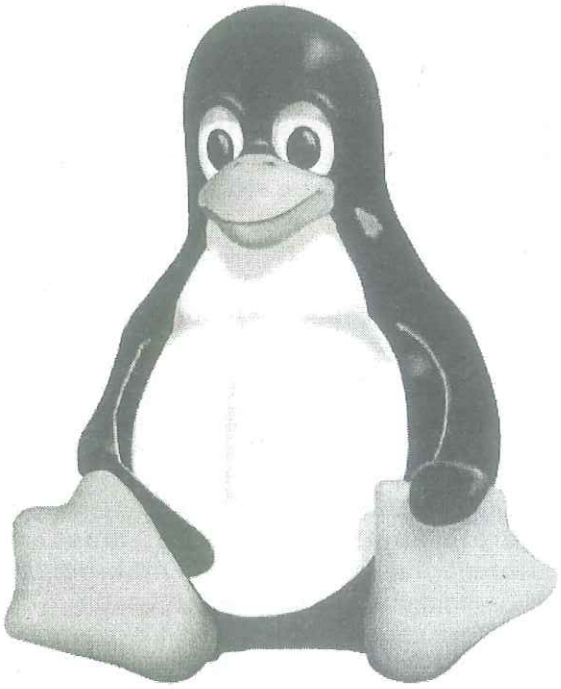

eresztett Windows-unk védtelensége, valamint az, hogy gyakorlatilag saját magába szemetel, és számunkra hasztalan alkalmazások rengetegével terheli gépünket, ingerküszöbünket jócskán meghaladta!

Akik először találkoztak párbeszédablakos, ún. „felhasználóbarát" grafikai környezettel tudják, hogy távolról sem a Windows tálalta elénk először. Jó tudni, hogy a Linuxot is úgy el lehet varázsolni (és ez nem az Ablakok utánzása), hogy könnyeket csiholó és szemet gyönyörködtető grafikus felülete legyen. Tekintettel a madárinfluenzás időkre fontos, hogy Linux-pingvinünk jelenleg aligha támadható kártevőkkel (az Internet Explorer hiányának is köszönhető, mely helyett pl. a díjnyertes Mozilla Firefox böngésző örvendeztet). Némelyik tűzfalát akár már telepítéskor is beállíthatjuk. Aztán itt a két pompás grafikus felület, a KDE és a GNOME.

Önkéntes programozók sokasága teremtette meg pl. a két DVD-t (!) kitevő, nem kifejezetten kezdőknek szánt Debiant, kezdetben a SuSE-t, a Mandrivat, a Fedora Core-t, az Ubuntut. Már telepítéskor mi magunk megválaszolhatjuk,

milyen igényeink lesznek: otthoni asztali gépet, hálózati, vagy netalán webkiszolgálót szeretnénk-e? Természetesen ingyen (de nem árt tisztázni, hogy fizetős Linuxok is vannak, bár korántsem méregdrágák). Később a telepítőlemezről vagy a netről tetszés szerint, további csomagokat adhatunk pingvinünknek, aki akkor is jól viselkedik, ha már feltelepített Windows mellé, külön partícióra idomítjuk. Ami pedig az irodai alkalmazást illeti az új OpenOffice.org el fog minket káprázatni, csakúgy, mint a grafikus (ablakos és ikonos) felület, mely részleteiben olyannyira testre szabható, hogy az öreg Billi önmaga mögé bújhat szégyenében. Azért azt el kell árulnom: nem minden pingvin fagyálló! Párszor megjártam...

Az immár további információktól védtelen, fürkésző olvasónak ajánlom a www.distrowatch.com oldal mellett a www.linux.com -ot is. Emellett rengeteg kitartást a próbához!

-hoarpi-
arpadh.tvn.hu

Budapest javítóintézetének matematika dolgozatfeladatai

1.Egy kis budapesti szórakozóhelyen három orosz lány dolgozik. Ha egy menet (egy óra) ára 10.000 Ft, amiből a tulajdonos 8.000 Ft-ot leakaszt, akkor mennyit kell a lányoknak dolgozniuk, hogy a tulajdonos befizethessen egy thaiföldi luxusüdülésre, ami 200.000 Ft-ba kerül?

2.Olegnek 19 gramm "uncut"-kokainja van, aminek az ára az utcán 13.000 Ft/g. Ebből elad 3 g-ot Abdulnak, 4 g-ot pedig Szaszának. Mi a maradék cucc napi értéke, ha Oleg maga nem sokat tol belőle, hanem tovább dílerkedik a koksszal a napi áron? Mennyit keres Oleg összvissz a kokszon, amit eredetileg a faterja gyomrában csempésztek be az országba?

3.Sanyi és Laca egy ukrán autógyűjtőtől a következő teljesítménybért kapják: - BMW: 40.000 Ft - Merci: 50.000 Ft - Toyota: 20.000 Ft - Opel: 15.000 Ft Ha a srácok négy BMW-t és hat Toyotát újítanak a gyűjtőnek, akkor hány Opelt kell szerválniuk ahhoz, hogy mindketten 300 ropit keressenek?

4. Janónak van egy lefűrészelt csövű vadászpuskája négy tölténnyel. Egy töltényben 88 db, egyenként 0,5 g tömegű sörét található. Ha minden lövés során 44 sörét célt téveszt, akkor mi a találati százalék, és mennyivel nő Janó osztálytársának a tömege a sörétektől?

5. A bőripari kézműves Ibrahim (32 éves) egy hónap alatt 8 db hetedikes kiscsajt szedett fel a Westendben. Hány hónapig kell a bevándorlási hivatalnak Ibrahim papírjait tologatnia, hogy a hetedik évfolyam összes (69 db) cicusát még külföldi állampolgárként intézhesse el?

6. Gyuszi faterja Vácon üli a hatéves büntetését, amit gyilkosságért kapott. A gyilkosságért 500.000 Ft-ot akasztott le. A vérdíjból minden héten eljátszanak a Lovin 15.000 Ft-ot. Átlagosan minden befektetés 8.000 Ft veszteséggel jár. Mennyi marad a vérdíjból, mire Gyuszi faterja egy év elteltével feltételesen szabadlábra kerül?

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

Mit zwei leeren Koffern hin... ...mit einem Schatz zurück

Vor 30 Jahren emigrierten meine Eltern aus Taiwan mit zwei leeren Koffern, um sie im fernen Ausland füllen zu können. Umgekehrt reiste ich im Sommer 2005 absichtlich mit zwei leeren Koffern in ihr Land zurück. Auf jeden Fall wusste ich, dass selbst zwei leere Gepäckstücke für meinen dortigen Konsumwahn nicht reichen würden. Noch schlechter lassen sich meine Erlebnisse in einen Kurzartikel packen...

Unsicher war ich mir in meiner Anpassungsfähigkeit nachdem meine zweite Heimat von mir bereits sieben Jahre lang getrennt war. Schwierig gestaltete es sich als Westler eine Umarmung meiner großen Verwandtschaft zu widerstehen, deren Herzen zu dem schwül heißen Klima zu der Jahreszeit passen. Den festen Händedruck mit einem höflichen Nicken ersetzen und dabei nicht vergessen den „Rangtitel" des Verwandten (sprich „Tante", „großer Bruder" für Cousin oder „Großonkel") auszusprechen; nach Begrüßung sich erkundigen, ob der andere schon gegessen hätte; oder neben Hochchinesisch (Mandarin) mit der älteren Generation im taiwanesischen Dialekt zu kommunizieren – als Migrantenkind habe ich zum Glück viel von dieser Welt zu Hause mitbekommen und durch ein Jahr Aufenthalt in Taiwan selbst miterlebt.

Trotz Bewahrung der eigenen Kultur ist dennoch der Westen in das Land in vieler Hinsicht eingedrungen. Das fängt bei taiwanesischen Britney Spears Fans an und setzt sich fort bei den Jüngeren, die Mc Donald's Fraß als ihr Lieblingsessen bezeichnen. Kein Wunder dass mittlerweile jedes fünftes Kind an Übergewicht leidet. Im En Chu Kong Krankenhaus, wo ich vier Wochen lang als Praktikantin arbeitete, standen die Patienten bei der Abteilung „ein Schöner Traum wird wahr" – der verschnörkelte Name für die Magenverkleinerungsoperation – auf eigene Kosten Schlange. Der Grund für die rund fünfhundert Patienten in den letzten drei Jahren sich für „gastric banding" oder „mini bypass" zu entscheiden lag neben der Diagnose zur morbid obesity nicht zuletzt an der Tatsache, dass US-Talkmasterin Oprah Winfrey sich zu den Erfolgspatientinnen zählt.

Vergeblich suchte ich nach der Verzahnung von westlicher und östlicher Medizin, die nur in wenigen Krankenhäusern Taiwans ausgeübt wird. Viel öfter findet man die strikte Trennung beider Heilmethoden dessen Praktizierende sich nicht selten gegenseitig verpönen. Der Glaube an Akupunktur mancher Patienten sei Schuld daran, sich gegen eine Operation zu

entscheiden oder die homöopathischen chinesischen Arzneimittel könnten Grund für das Nierenversagen der 70.000 Dialyse Patienten im Land (somit an Weltrangspitze) sein. Ich persönlich rannte bei einer Erkältung durch die OPKlimaanlage zum „Arzt für östliche Medizin". Viel effektiver und beruhigender empfand ich die diagnostischen Methoden des Pulsfühlens oder der Zungenfarbendifferenzierung als auch die Behandlung mit bestimmter Nahrungsumstellung (z.B. keine „Nahrung der kalten Energie": Bananen, Eis oder Salat) gekoppelt mit pflanzlichen Medikamenten.

Nur die Umgangsart mit den Patienten und deren Pflege hält sich noch an traditionelle Wege: Wie im Alltag werden die Patienten mit ihrem Titel angeredet. Selbst zu den jüngeren und somit rangkleineren Patienten sagt man „kleine Schwester" (Me-me) oder „kleiner Bruder" (Di-di). Auch wenn heutzutage nicht mehr immer drei Generationen unter einem Dach wohnen, gehört es zur Selbstverständlichkeit sich um seine kranken Familienmitglieder rund um die Uhr zu kümmern. Aus diesem Grund steht neben jedem Krankenbett auch eine Extra Liege für die Verwandten, die viel Organisationstalent beim gegenseitigen Abwechseln für die Patientenpflege aufbringen. Aufgrund dieser glücklichen Tatsache erfährt der Patient nicht nur eine persönlichere Betreuung sondern oftmals auch eine bessere medizinische Versorgung.

Das Pflegepersonal kann sich, da nun Essenausteilen und Kloschüssel ausleeren wegfallen, ihrer medizinischen Fortbildung widmen. Fast täglich gibt es Seminare und Besprechungen, in denen über besondere Patientenfälle diskutiert oder über neuste Forschungen aufgeklärt werden. Hier sind alle Power Point Präsentationen, obwohl auf Chinesich gehalten, in Englisch verfasst. Auch die Krankenakten müssen unter Benutzung der amerikanischen Nomenklatur für die gesamte Welt verständlich sein.

Die taiwanesischen Krankenschwestern haben ein hohes Wissensniveau und nehmen eher die Rolle eines amerikanischen PAs (physician assistant) an. Sie stellen die Primärdiagnose, werten Laborwerte und Röntgenbilder aus, besprechen ihre Vermutungen mit den Ärzten, klären die Patienten genau über ihre Krankheit auf und beraten sie. So kann auch der Arzt sich besser auf seine Operation konzentrieren, wenn er nun nicht mehr wegen Verbandwechseln, Nähte ziehen oder Blutabnahme auf die Station rennen muss.

Ich dachte ich wäre auf einen spektakulären Fall gestoßen, als ich zum ersten Mal einen Hepatits B Patienten sah. Obwohl seit 1984 die Schutzimpfung eingeführt worden war, erfuhr ich, dass 20% der 21 Millionen Taiwanesen an Hepatitis erkrankt ist. Schuld daran ist unter anderem die hohe Alkoholiker Zahl. Unter Männer Gesellschaft ist das Trinken unabdingbar, wobei vor allen Dingen hochprozentiger Alkohol konsumiert wird. Noch dazu kommt der große Druck wegen des nicht so gut ausgeprägten sozialen Netzes.

Im vierten Stock unseres Krankenhauses befand sich ein Tempel des En Chu Kongs, dem buddhistischen Gott, nach dem das Krankenhaus benannt ist. Seit 10 Jahren wird es von vielen taiwanesichen Buddhisten finanziert. Generell gibt es in vielen Krankenhäuser keinen vierten Stock oder wenn doch, dann nur Funktionsbereiche: Auf Chinesich heisst vier „s-h", was genau so ausgesprochen wird wie das Wort „Tod".

Totmüde war ich nach der Arbeit und konnte dennoch nicht widerstehen bis in die tiefe Nacht auf den Nachtmärkten shoppen zu gehen. An den Wochenenden fuhr ich in den Süden Taiwans, wo ich ein Jahr lang zur Schule gegangen und bei meiner Tante gewohnt hatte. Sie und viele anderen Verwandten halfen mir meine drei vollgepackten Koffer zum Flughafen zu schleppen und schickten gleichzeitig drei 30kg schwere Packete nach Deutschland los. Doch neben dem überschwerem Gepäcken mit meinen 100 Paar Schuhen, die ich nun jeden Tag abwechselnd trage, trage ich vor allen Dingen meinen Schatz an exotischen und dennoch meiner zweiten Identität gleichenden Erlebnissen im Herzen.

-Wu Yen-Ying-

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

Vogelgrippe
Das Ende der Welt?

Derzeit gibt es weltweite –und wie ich erfahren habe auch bei den deutschen Studenten- Panik wegen des H5N1 Vogelinfluenzavirus. Deshalb dachte ich, wäre es eine gute Idee, ein bisschen besser das Virus und die verursachten Krankheiten kennenzulernen.

Die Viren gehören zur Familie der Orthomyxviridae.

Struktur

Das Virus ist ein ca. 100 nm grosser kugel- oder stabförmiger Partikel mit helikaler Symmetrie. Das Genom besteht aus 8 negativen Einzelstrang RNA. Bei der Verpackung der Viruspartikel können sich die Genome von 2 verschiedenen Influenzaviren mischen = Rekombination. So kann ein völlig neues rekombinantes Grippenvirus entstehen. Siehe später.

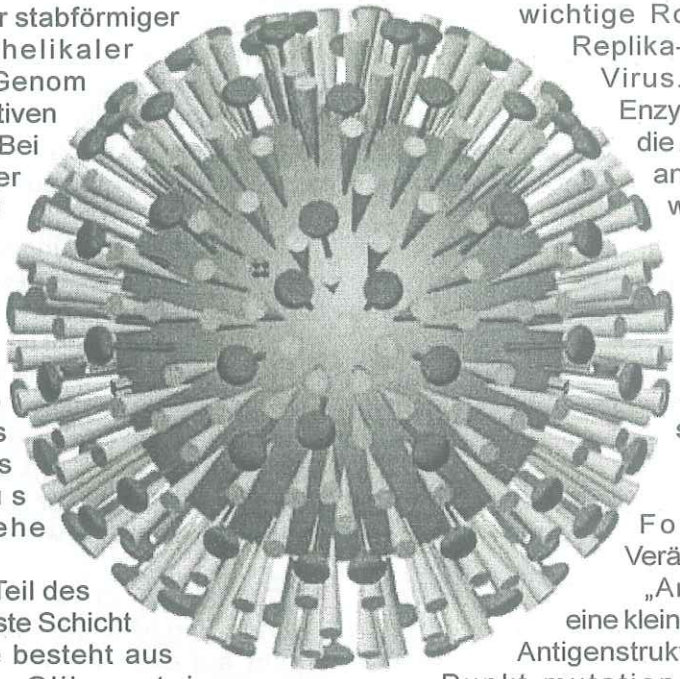

Der wichtigste Teil des Virus ist die äusserste Schicht (envelope). Diese besteht aus Lipiden und 2 Glikoproteinen: Hemmaglutinin und Neuramindase, die gleichzeitig Antigene sind.

Typisierung

Das Virus wird durch das Nukeloprotein (NP) und das Matrix-protein (M1, M 2) typisiert. So gibt es die Typen A, B, und C.

Die „A" Viren verursachen die grossen Pandemien. Die Genomstruktur ist sehr instabil. Die B Viren verursachen kleinere Epidemien, die Antigene verändern sich nur sehr langsam. Die „C" Viren haben eine stabile Antigenstruktur und verursachen in Einzelfällen eine ganz milde Krankheit.

Antigeneigenschaften

Hemagglutinin (HA)

1. Mit dem HA kann der Virus sich zu den Zellen binden.
2. Die Antikörper, die gegen das HA entstehen, neutralisieren den Virus, so dass die Zellen gegen die Infektion geschüzt werden.
3. Die Variabilität der HA ist der Grund der Erneuerung und die Ausbrechung von Epidemien.

Neuraminidase (NA)

Es ist ein Enzym und hat eine wichtige Rolle amEnde des Replika-tionszykluses des Virus. Mit Hilfe dieses Enzyms können die Viren die Zellen verlassen und andere infizieren. Hier wirken die antivirale Medi-kamente durch Hemmung dieses Enzyms.

Veränderung der Antigen-struktur

Es gibt zwei Formen von Veränderungen:

„Antigen drift" ist nur eine kleine Veränderung in der Antigenstruktur verursacht durch Punkt-mutationen. Diese Veränderungen kumulieren sich und verursachen jedes 2.-3. Jahr eine grössere Epidemie.

„Antigen shift" ist eine radikale Veränderung der Antigenstruktur, die durch Rekombination zweier verschiedener Viren ensteht. Es ist nur bei „A" Viren möglich. So sind wir zum Thema gekommen.

Zur Entstehung eines Antigen Shiftes brauchen wir einen nicht-menschlichen (meistens Vogel) Influenzavirus und einen menschlichen Virus. Diese zwei Viren müssen gleichzeitig den gleichen Körper infiziern und

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

sich rekombinieren. Das geschieht meistens in Schweinen weil sie für die Human- als auch für die Vogelviren empfindlicher sind.

Verursachte Krankheiten

Allgemeine/einfache Grippe

Die Symptome sind: hohes Fieber, Kopfschmerzen, trockenes Husten, Muskelschmerz und gastrointestinale Probleme wie z.B. Durchfall und Brechreiz. Sie verschwinden aber in 3-4 Tagen.

Pneumonie (Lungenentzündung)

Primäre (virale) Pneumonie
Es wird alleine von dem Influenzavirus verursacht. Die Letalität is sehr hoch. Zum Glück kommt es aber sehr selten vor.
Sekundäre Pneumonie
Es wird nach der Grippe von einem Bakterium, meistens Staphylococcus Aureus, Streptococcus Pneumoniae oder Haemophilus Influenzae, verursacht.

Reye Syndrom

Kommt ganz selten bei Kindern vor, wenn die Influenza mit Salicylat z.B. Aspirin behandelt wurde. Encepahlitis mit der fettigen Degeneration der Leber (Steatosis Hepatis). Die Letalität ist 20-40%.

Epidemiologie

Die Pandemien werden von einem neuen Virus, meistens jedes 10.-40. Jahr verursacht. Die bisherigen waren: 1918 H1N1 „spanishe Grippe", 1957 H2N2 „asiatische Grippe", 1968 H3N2 „Hong Kong Grippe", 1977 H1N1 "Russland Grippe".

Das H5N1 Vogelinfluenzavirus gibt es schon seit 1997 aber es gibt bisher noch keine menschliche Varianten davon, und die Vogelviren infizieren ganz selten die Menschen. In Asien gab es bis heute 117 Todesfälle. Alle infizierten Menschen haben den ganzen Tag mit Vögeln gearbeitet.

Wir wissen nocht nicht wie virulent das neue Influenzavirus wird z.B.: Die H1N1 Pandemie in 1918 war so tödlich, weil es eine sehr agressive Virus war. Noch dazu waren die Menschen nach dem zweiten Weltkrieg unterernährt und dadurch viel empfindlicher, und die Länder hatten sich nicht auf die Epidemie vorbereitet.

Vorbeugung

Der Impfstoff in Ungarn besteht aus drei in Eiern vermehrten und getöteten Viren: H3N2, H1N1 und einen B Virus. So schützt es nur gegen diese Viren für 1-2 Jahre. Impfstoff kann euch euer Hausarzt verschreiben und es kostet ca. 1000-2000 Ft.

Es gibt bis jetzt kein menschliches H5N1 Virus, so es ist jetzt noch unmöglich einen Impfstoff dagegen zu entwickeln!

Ungarn hat als erstes Land in der Welt einen wirkenden Impfstoff gegen das Vogelgrippevirus hergestellt. Es ist sehr wichtig, denn mit dieser Technologie können wir gegen die künftig entstehende menschliche Variante viel schneller den Impfstoff herstellen.

Na ja, das ungarische Gesundheitssystem ist nicht das beste, aber in der Epidemiologie gehört Ungarn zu einen den fortgeschirttensten Staaten der Welt.

Heilung

Es gibt antivirale Medikamente z.B.: Tamiflu (oseltamivir) und Relenza (zanamivir). Sie hemmen die Neuraminidase. Sie sind sehr wirksam, aber wenn man es auch bei leichten Influenzafällen benutzt, erhöht sich die Gefahr, dass ein unempfindliches Virus entsteht (in Japan sind schon 5 % der Viren resistent). Die Firma Roche vergrössert seine Kapazitäten um genug oseltamivir herzustellen, und hat die Produktionslizenz manche Firmen weitergegeben, damit sie das Medikament auch herstellen können. So beruhigt Euch, es wird genug Medikamente geben!

Ich denke nicht dass wir vor dem Vogelinfluenzavirus überhaupt keine Angst haben sollen, aber man sollte sich nicht sofort in Panik versetzen.

Quelle:
Lehrbuch - Medizinsche Mikrobiologie

-sZs-

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

Ludmilla

Diesmal möchte ich euch die ungarische breakbeat Prinzessin „Ludmilla" vorstellen.

Sie hat schon mit 9 Jahren den Traum einmal DJ zu werden. Sie war nur 16 als sie entdeckt wurde: In einem Plattengeschäft hatte sie den DJ gefragt ob sie auflegen darf. Glücklicherweise waren ein paar Leuten von dem kultischen „Radio Tilos" dabei und haben sie sofort zum Üben eingeladen. Dort konnte sie von den grössten ungarischen underground DJs wie z.B. Palotai lernen. Und seitdem ist sie ein fester Bestandteil der Besatzung von „Tilos". Sie hatte lange ihre musikalische Stile gesucht, aber sie blieb bei nuskool breakbeat. Seitdem ist diese Klangwelt typisch für ihre Arbeiten. Meistens arbeitet sie mit ihrem Freund „Beatman" zusammen.

In 2004 haben sie den Korai Öröm Track: 6, für das Remix-Album umgearbeitet und gaben den Track "Twist Dead Fable" für die MultiCafé promotional CD.

Danach hatten sie einen Vertrag beim I-Lectrik Records [UK] und sie gaben 'Amira', mit einer Remix-Version von einen der besten breakbeat Produzenten Aquasky vs

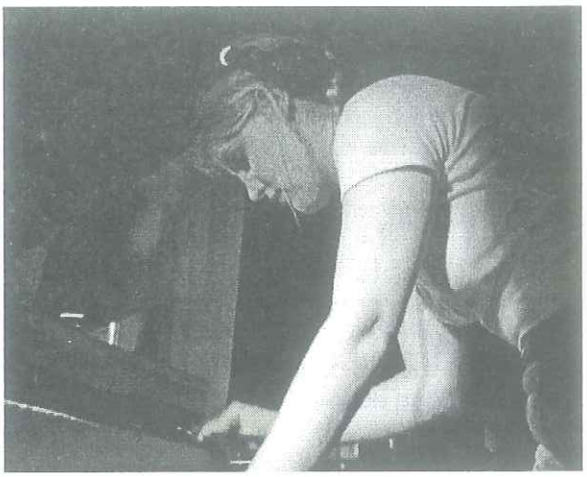

Masterblaster, heraus . Der Song wurde die offizielle Musik für den Klamottenhersteller "Aboriginal". Eine andere wichtige Erscheinung war der break mix von „Delerium: Silence" beim Medcab Records [UK]

Im 2004 gewann „Ludmilla:Beyond Involver" den Preis „der meisstheruntregeladene Mix des Jahres" von www.drumandbass.hu

2004 machten sie sogar einen Mix für Ministry of Sound on Radio1.

Die berühmte !k7 label wählte Ludmilla aus, um Ungarn bei dem Contact Europe 2005 Festival / Berlin zu representieren.

Im August 2005 erschien „Inka" und „Ghost in The Shell" beim Juno Records.

Wichtig!!! Sie kommt zu Pécs am 23. Dezember.

Wenn ihr weitere Informationen braucht dann empfehle ich die Webseite zu besuchen. Dort könnt ihr ganz viele Mixe in mp3 Format herunterladen.

Webseite: www.ludmilla.hu, www.beatman.hu

-sZs-
zipacna@freemail.hu

Auf die Frage, wieviel Morphium er bei einer Nierenkolik geben würde, antwortet der Kandidat der Medizin zögernd: Etwa fünfzig Gramm. Darauf der Professor: Und was machen Sie dann mit der Leiche?

An der Tür von Pavlovs Laboratorium.
Klopfen sie bitte! NICHT KLINGELN!

Ein Italiener und ein Grieche streiten sich welche Nation grösseres Kulturerbe hat:
Wir haben den Partheon!
Wir das Colosseum!
Die Griechen haben die Mathematik begründet!
Die Italiener das Römischen Reich!
Die Griechen haben Sex erfunden!
Na ja aber wir haben es den Frauen beigebracht!

Der CONFABULA SHOP stellt vor

Kaufen Sie auch ANATOMIEKAPSEL!

Endlich eine Erfindung die die Ausbildung zum Arzt revolutioniert! Eine Erfindung durch das Leben der Medizinstudenten in Freude und Lachen verwandelt! Haben Sie Probleme mit der Anatomie? Starren Sie das Buch den ganzen Tag an? Haben Sie viele Nachprüfungen? Hier ist die Lösung! Die Zufallsentdeckung einer Forschungsgruppe aus der Schweiz: die **Anatomiekapsel**!

Worum geht es hier eigentlich?

Laut Dr. NP. , Erfinder der **Anatomiekapsel** und Forscher der Nervenklinik in Genf, ist die **Anatomiekapsel** eine ganz altes Mittel. Er sagt, dass es schon im Mittelalter vorhanden war und er habe es nur wiederentdeckt. Auch die grossen Anatomen wie z.B.: Leonardo oder Vesalius haben die Kapsel benutzt, aber sie haben sie geheim gehalten.

Als Dr. NP Medizinstudent war, hatte er gemerkt dass der Papagei und auch ihre Mutter die Anatomie schneller gelernt hatten. Durch Forschung der Zusammenhänge in langjähriger Arbeit hatte er die 23456 Materialien gefunden aus denen **Anatomiekapsel** zusammengestellt wurde.

Wieviel sollte man nehmen?

Laut Dr. N.P. sind zwei Anatomiekapseln pro Tag genug. Aber zur Sicherheit sollte man mehr nehmen. Es gibt sie in verschiedenen Geschmäckern vorhanden: Himbeere, Zitrone, Schokolade und sogar Formalin! Die Wirkung ist sicher! Sie nehmen sie ein und dann haben Sie einen freien Tag! Sie müssen nicht mehr in das Buch starren und in den Leichensaal gehen. All das durch die moderne **Anatomiekapsel!**

Bestellen Sie jetzt!

Die ersten tausend Besteller bekommen ein Skelett als Geschenk und ein orignales Schädelteilchen von Vesalius als Glücksbringer.

Anatomie®

Hier ein paar Feedback von den Verbrauchern:

"Ich hätte nie meinen Beruf ohne dieses sagenhafte Mittel ändern können. Danke schön Anatomiekapsel!"

Claudia Schiffer

Ich spiele viel besser seitdem ich Anatomiekapsel nehme."

Tom Cruise

"Ich töte noch perkfetkter seitdem in mir Anatomiekapsel eingebaut wurde."

Terminator

Jetzt zum Vorzugspreis!

Wenn sie die Kopie ihres Studienbuches mit dem Eintrag einer "B" oder "C" Prüfung zu uns schicken, bekommen Sie einen 20-30%-igen Rabatt!

Anatomiekapsel! Lernen ist Vergangenheit!

-Marius-
Übersetzung: sZs

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

ENGLISH PAGES

The Wonders of Water

How much you really need & how it can help you lose weight

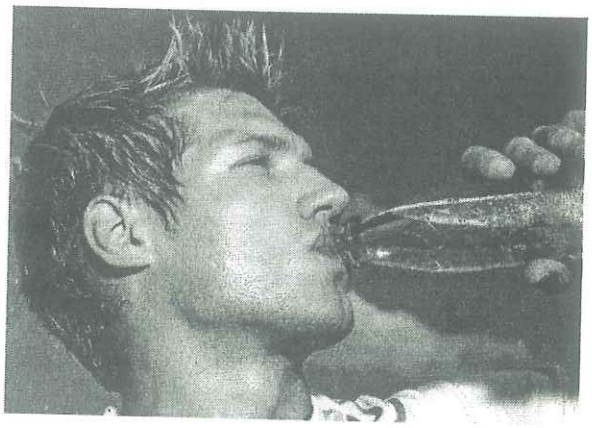

Water is one of the most basic elements of life but figuring out how much we ought to drink hasn't always been so simple.

Latest recommendations say that we no longer need to worry about drinking specific amounts of water. Instead,we can simply satisfy our thirst with any beverage(of course water; clean, refreshing&calorie-free is the ideal beverage of choice).

The question is,how much we need&whether drinking it can really help avoiding extra calories. In the past it was suggested an 8 ounces of water 8 times a day as an ideal daily water intake, but this was contradicted by experts saying that healthy adults living in temperate climates and not engaged in rigorous activities didn't need such a high intake.

It was said, that for normal healthy adults to drink simply when thirsty and added that caffeinated drinks can satisfy our fluid requirements.

In Feb.2004, the Institue of Medicine(IOM)said that healthy adults may use their thirst to determine their fluid needs.

Exceptions to this rule include anyone with a medical condition requiring fluid control,athletes,people taking part in prolongued physical activities or whose living conditions are extreme.

How much is enough?

IOM did not specify requirements for water but made general fluid intake of 91 ounces(11-plus cups a day)for women and 125 ounces(15-plus cups a day)for men.Note, these guidelines are for total fluid intake(including food)

Approx.80% of our water comes from fluids and 20% from food.Here are some foods with high water content according to the American Dietic Association.

- Lettuce(half cup)-95%
- Watermelon(half cup)-92%
- Broccoli(half cup)-91%
- Grapefruit(half cup)-91%
- Milk(1 cup)-89%
- Orange Juice(3 quarters of a cup)-88%
- Carrot(half cup)-87%
- Yoghurt(1 cup)-85%
- Apple(medium size)-84%

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

When you need more

Physical activity,heat,humidity increase our fluid needs; consider sport drinks that hydrate & provide easily usable sugar & electrolytes.

In illnesses accompanied by increased body temp,excessive perspiration, vomiting, frequent urination or diarrhoea drink a lot of fluid and be sure to see a doctor if your fluid losses are excessive or prolongued.

How much is too much

There is no upper limit for water intoxication which is very rare but if it occurs it leads to death.

Experts say if you follow your thirst,you won't go wrong.Pre-modern men never ran around sipping on a water bottle.A dry mouth indicated it was time to drink.

The urinary bladder is like a balloon. If you take infrequent trips to bathroom it may be overstretched and not empty fully. 7-12 trips to toilet daily are recommended for most healthy people.

Water & Weight Control

For years drinking water has been adviced for weight loss despite it satisfies thirst & not hunger. The only way drinking water can help you lose weight is if you substitute it for higher calorie beverages or foods;however eating foods with high water content can help dieters by increasing the fullness factor.When water is incorporated into food or shakes, satiety is increased & subjects ultimately eat less food.

It makes food look larger,larger volume providing more oral stimulation & it slows down absorption,thus food stays longer in the belly.

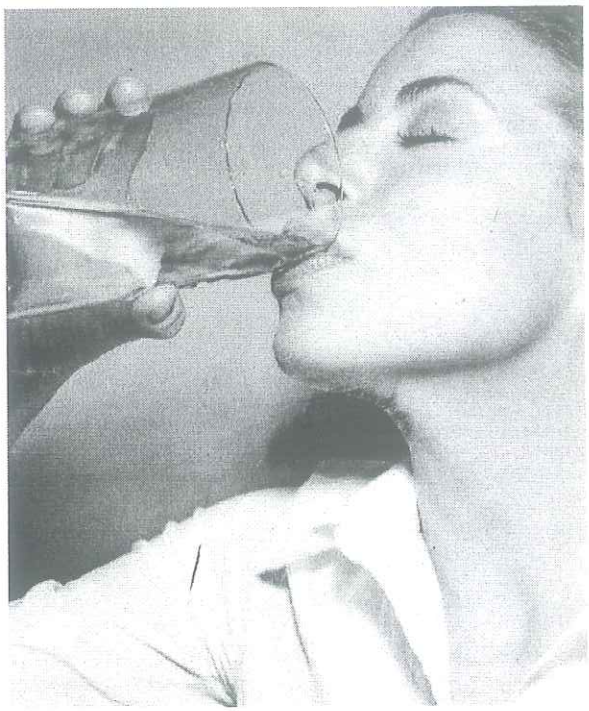

The Bottom Line

Experts agree:Drinking water(sparkling or flat) and perhaps with a twist of citrus, is a great, non caloric way to satisfy your thirst.

But if you struggle with drinking water, you're of the hook as long as you

- enjoy plenty of high volume foods including fruit and vegetables.
- satisfy your thirst with low caloric beverages such as 100% fruit juice,skim or low fat milk, tea ,and of course, water.
- pay attention to signs of dehydration such as dry mouth,concentrated urine, both indicate a need for more liquids.

Zarifis Georgios

What's the best thing about having Alzheimer's Disease? You can hide your own Easter eggs. You are always meeting new people. You never have to watch reruns on television.

The difference between a neurotic and a psychotic is that, while a psychotic thinks that 2 + 2 = 5, a neurotic knows the answer is 4, but it worries him.

A John comes home from work feeling bad about the day's activities. He lays down on the couch and ponders his actions. Like most of us, his conscience has two voices; that of his good moral side and that of his mischievious side. While staring at the ceiling, a voice in his head says "don't worry about it, a lot of doctors have sex with their patients." The man tosses and turns in reflection of his actions. Again the voice says "don't worry about it, a lot of doctors have sex with their patients." Feeling somewhat relieved, the man begins to relax and feel better about himself at which time another voice in head says:

"but you're a veterinarian!"

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

KONTRA & KONTRA

Kontra

Reggel hét. Csörög az ébresztőóra. Erőt veszek magamon, és veszem a fáradtságot, hogy felkeljek (előadás, gyakorlat lesz; fő a szorgalom!). Nagy nehezen elkészülök, sőt, még a busz is időben jön, késés nélkül beérek -már előre örülök, hogy talán végre sikerült majd reggeliznem is valamelyik büfében-, és akkor jön a hidegzuhany: egyszerűen képtelenség bejutni az egyetemre, mert óriási tömeg ácsorog a főbejárat előtt (ilyenkor minimum milliósnak tűnik). Ha már eddig eljutottam, nem adom fel, és megpróbálom átverekedni magam a hatalmas embermennyiségen, közben olykor eleresztve egy-két „elnézést", a külföldiek részére „excuse me"-t, magamban pedig pár szitkot. Persze semmi válasz, de előbb-utóbb bent vagyok a központi épületben, ahová vágytam.

Gondolom mindenkinek ismerős a fentebb vázolt szituáció, és mindez nem csak reggel van így, hanem fél nyolctól legalább háromnegyed háromig mindig. Ha nem tovább. Se ki, se be nem lehet nyugodtan, kényelmesen menni. Garantáltan hozzájárul a napi stressz növekedéséhez, és átfurakodás közben is jelentős kalóriamennyiség kerül felhasználásra. Ja igen, és a zajártalom. Mivel mindenki szép halkan beszélget, a létszámmal négyzetesen (talán exponenciálisan?:-) növekszik a hangerő is. Hogy ki a hibás? Lehetne mindent az angol és német programos hallgatókra fogni, akiknek (számomra legalábbis úgy tűnik) egyfajta kötelező társadalmi tevékenység az ajtóban állva, a lépcsőre leülve, és minden cuccukat pont oda letéve beszélgetni, uzsonnát elfogyasztani, udvarolni stb. De az igazsághoz hozzá tartozik, hogy magyar hallgatók is vannak ám szép számmal. Hiszen jó a másfél órás előadások, gyakorlatok után kicsit kimenni a szabad levegőre, találkozni a többiekkel, és itt van a füstölgőknek kijelölt dohányzóhely is (akkor hogy is van az a friss levegő?)

Én csak azt nem értem, miért kell mindezt pont az ajtóban, úgy, hogy más sehogy se férjen el. Miért nem lehet arrébb menni mondjuk 2-3 métert, és lépcső helyett a sokkal kényelmesebb és praktikusabb padokat használni (már ha épp kint vannak). Ez tényleg minimális erőfeszítést és minimális emberi kulturáltságot igényel. Gondoljunk bele: van angol, német, magyar oktatás, sohasem voltunk ilyen sokan, ennyit igazán meg lehetne tenni a szabad ki- és bejárás érdekében. És akkor talán lökdösődés és szitkozódás nélkül lehetne közlekedni a főbejáraton keresztül...

-Metil-

Draußen vor der Tür

Nein, meine Damen und Herren, im Gegensatz zu dem Titel geht es hier nicht um die berühmte Erzählung von Wolfgang Borchert, sondern um einen ausserordentlichen, trilingualen Pro&kontra-Artikel. (Diesmal statt Pro einfach Kontra&kontra...)

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

Das Thema geht uns alle an, die hier studieren, unterrichten oder arbeiten, denn wir verbringen unseren Alltag gemeinsam in einem Gebäude. Inner- und ausserhalb des Hauptgebäudes. Und jetzt möchte ich das Wort „ausserhalb" ein bisschen betonen und hervorheben. Die Situation bei unserem Haupteingang, „draußen vor der Tür" wird immer schlechter. Es ist ein Problem aufgetreten, das man ganz leicht mit einem einfachen Kompromiss lösen könnte... Man könnte... wenn man es wirklich wollte...

Montag, 9.45. am Morgen. Ich bin noch tierisch müde, und hab' schon zwei Vortäge überlebt... brauche Luft...und Licht!!! Fühle mich eingesperrt zwischen den vier Wänden und es wäre gut, jetzt in der Pause ein bisschen rauszugehen und ein ganz wenig zu „photosynthetisieren":-)...wenn ich es schaffen könnte. Und es ist gar nicht so leicht! Als man den Ausgang erreicht, muss man sich mit der traurigen Situation konfrontiren. Unheimlich viele Leute stehen da draussen und die Tür ist unglaublich eng! Die Glücklichen, die rausgehen konnten, bleiben davor stehen und sind unbeweglich, sobald sie ausserhalb der Schwelle gelangen. Die Unglücklichen, die ein bisschen später angekommen sind, haben zwei Gelegenheiten. Entweder bleiben sie drinne, oder versuchen beherzt, mutig und entschlossen, manchmal mit Gewalt die „Stagnierenden" zur Seite stoßend,

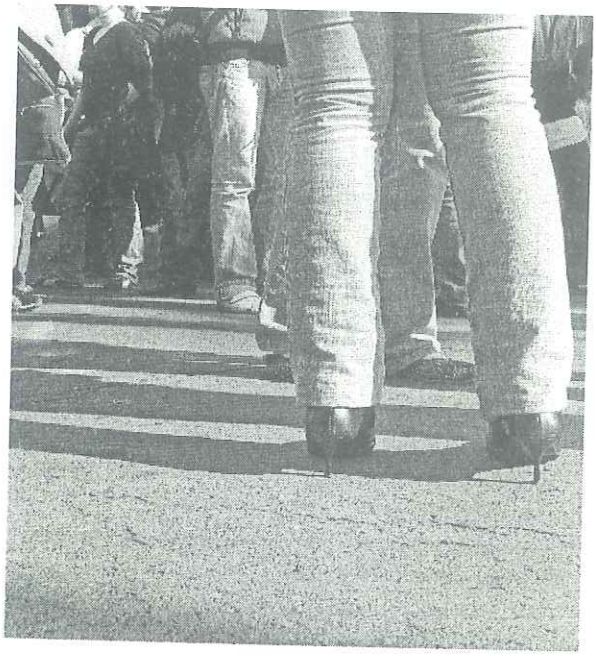

hinauszugehen. Und warum? Na ja, die Ursache is unbekannt, sogar! Rätselhaft und geheimnissvoll! Man muss kein Wissenschaftler sein, um nachzudenken, wie diese Umstände am einfachsten abgeschafft werden könnten. Die Unbeweglichen könnten vielleicht ein paar Schritte weitergehen. So gebe es genug Platz für diejenige, die auch rausgehen (oder vielleicht reinkommen) wollen. Hallo! Das Grundstück der UNI ist riesengross!!! Deshalb hat es überhaupt keinen Sinn, auf wenigen Quadratmetern eingedrängt zu sein, wie in einer Büchse von Sardinien.

Das Problem beruht sich aber nicht auf diesen kleinen Schritten der Betroffenen. Es wäre keine mühsame Arbeit. Aber die Basis ist der Mangel der Anerkennung. Die Erkennung von Anderen. Diese Erscheinung ist eigentlich eine der grössten Problemen unseres alltäglichen Lebens, unserer Gegenwart: wir verlieren die Fähigkeit die Existenz anderer Menschen bemerken und wahrnehmen zu können. Im Lebensbereichen, wo man mehr als zwei menschliche Lebewesen nebeneinander sind, (es kann zum Beispiel eine Familie, eine Liebesbeziuhung oder eine Gemeinschaft in der Schule sein usw...) ist das ruhige Zusammenleben ohne Anpassungsfäigkeit und ohne Kompromisse einfach unvorstellbar. Diese Tatsache müssten wir alle einsehen. So wäre es vielleicht viel einfacher, auf andere zu achten... - ist nicht unmöglich! Nur ein paar Blicke in die Umgebung und ein paar Schritte nach aussen...Es wird sicher nicht weh tun, probiert mal bitte!

Viktória Sz.
holdraforgo@yahoo.de

Contra

Another week, another tired morning, then struggling through the whole day. I'm living from lesson to lesson, and I'm living for the moment when finally, thank God, I will get out from the building.

That's it! My moment has arrived. I'm in the main hall, I'm looking through the window, looking at the beautiful sunshine and the falling leaves. What is happening in front of the door? Why are there thousands of people here? Is it an international meeting, or has the prime minister arrived? Maybe the pope? I'm really tired, haven't eaten anything all day, I have three ATP-s and two working neurons left to get home, but before: I have to break through the crowd. I have no idea how I will be able to do that. I'm trying to use one of my dying neurons to think, while the other keeps my heart and lungs working.

I need a well-prepared plan. "Getting out of the building of our university". Written by: csj. Incredible! Maybe I should try the other exit at the back, even if the bus-stop is exactly in the other direction. What about the roof? It would be an experience to get out through the roof! By helicopter? Or I should jump through the guys standing all around in front of the entrance? Right side, left side, in the middle, everywhere. Even on the stairs.

Ok. I simply go to the entrance and scream: Ebola, the Ebola is here! Or: Run everyone, It's an attack!

I have no other choice. I'm approaching the entrance. I already feel the density of the crowd. I ask my Lord for mental support and I go out. I use all of my energy, but I can hardly move. I'm still trying to understand the reason that these people have decided to assemble right here, right now, but I can't think of anything. Why?

It took me five minutes and my poor shoes, plus I lost the rest of my ATP,but anyway! I finally did it. I got out! I turn my make to the university, take a deep breath and promise myself to never choose this entrance again.

"bogyó"
dzsudit@yahoo.com

Fotók: Piski Zalán

A group of psychiatrists were attending a convention. Three of them walked out together.

Then one said, "Since we are all professionals, why don't we take some time right now to hear each other out?" The other three agreed.

The first then confessed, "I have an uncontrollable desire for sex and I frequently seduce my female patients."

The second followed with, "I'm involved with selling drugs and often get my patients to sell them for me."

The third psychiatrist then confessed, "I know I'm not supposed to, but no matter how hard I try, I can't keep a secret."

Vena Literatura

Ha létezik...

Már elvesztettem egypár évet,
És bennem csak képek maradtak,
Fekete- fehér hűséges emlékek,
Rabok, szívbe izzó életdarabok.

Az Istenek tőlem távol laknak,
Örökké élnek és ezt nem értem,
Nálunk, ami kezdődik, az múlhat,
Időt mérünk. Elfogynak az évek.

De ha igaz, és létezik valami,
Mit nem koptatnak az eltelt percek,
Hát sűgnak a rabok, fel - felizzanak,
És érzem, csak Te lehetsz a felelet.

Pirkadattá vált az esti alkonyat,
Melletted fekszem. A tudat ébren tart,
Hogy ahogy figyelem az arcodat,
Te még mindig olyan... még szebb vagy.

-zomi-

Ima

Én szeretlek forrón,
Ha lelkes tüzed éget,
Vagy ha hideg küszöbön
Fagyba fekve, érted küzdök,
Hát úgy szeretlek te Élet.

De téged imádlak,
Vérem hajtod és kevered,
Mostoha vagy és ajándék,
Életre szólló törékeny játék,
Te mindig áldott édes szerelem.

-zomi-

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

MEGKÉRDEZTÜK OLVASÓINKAT

Sziasztok! Sajnos a rovat eddigi szerkesztője -Mocan- elment egyetemünkről, de a lassan kuriózummá váló cikksorozat természetesen folytatódik, hisz kérdések ugye mindig vannak.

Számomra -és szerintem sokak számára- izgalmas kérdés merült fel a gólyatábor alatt, miszerint: Mit is jelent instruktornak lenni? Ők láttak el minket hasznos információkkal a kreditrendszerről, tankönyvvásárlásról, órafelvételekről, és talán ami a legfontosabb, oldották a hangulatot, ami nélkülözhetetlen feladat egy ekkora társaságban, ahol alig ismerték egymást a leendő orvostanhallgatók.

Tehát mit is jelent instruktornak lenni? Erről kérdeztünk meg négy szakavatott „gólyafelelőst".

Szekeres Ádám V. évfolyam, ÁOSZ

1. Mikor döntöttél úgy, hogy instruktor leszel, és miért?

Az egész dolog úgy kezdődött, hogy Cserép Gábor barátom úgy döntött, hogy ő vezető instruktor akar lenni, és rávett engem és közös barátunkat, hogy pályázzunk az instruktori posztért.

2. Mik az előnyei, hogy instruktor vagy és vannak-e kiváltságok?

Mindenekelőtt az a legfontosabb, hogy több előnye van, mint hátránya. Tisztában kell lenni olyan információkkal, amelyek szükségesek az idén felvételizettek számára, és egyéb feladatoknak is meg kell felelni. Legfőbb előnye, hogy sokkal több embert ismerhettem meg, és ingyen jegyet kapok a gólyabálba is :-).

3. Mennyiben volt más leendő elsősként és instruktorként részt venni a gólyatáborban?

Gólyaként aggódtam, hisz nem ismertem még a társaságot, instruktorként azonban könnyű volt odaállni egy húszfős csoport elé bemutatkozni és megismerkednem mindenkivel. Valószínűleg azért is, mert ez volt a feladatom.

Istruktorként amúgy többet is buliztam.

4. Mi a véleményed az idei gólyákról?

Én meg vagyok velük elégedve, sokukkal lehetett igen jót bulizni. Ahogy emlékszem a saját gólyatáboromra, mi nem voltunk ennyire bevállalósak.

Domján Beatrix II. évfolyam, ÁOSZ

1. Mikor döntöttél úgy, hogy instruktor leszel, és miért?

Már a gólyatábor alatt nagyon tetszett az instruktori feladatkör. Úgy tűnt sok hasznos információval rendelkeznek, melyekkel könnyebb a diákélet, segítettek az órafelvételben, oldották a hangulatot, elvégre az is fontos, hogy legalább egy kicsit megnyíljon az ember leendő csoporttársai és a többiek előtt.

2. Milyen feladatokat kellett, illetve kell ellátnod?

Amikor kiválasztottak instruktornak, plakátolnom kellett, és figyeltem, hogy megfelelő hirdetések kerüljenek ki a hirdetőtáblákra. Rendezvényeket is

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

megszerveztünk. A gólyatábor alatt és az évkezdés után is a szükséges információkat nekünk kell elmondanunk, a gólyák bármilyen kérdéssel fordulhatnak hozzánk.

3. Mennyiben volt más leendő elsősként és instruktorként részt venni a gólyatáborban?

Számomra élvezetesebb volt instruktorként ott lennem. Sokkal oldottabb voltam, több volt az ismerős, és most nem rajtunk mulattak. Persze gólyaként is jó volt.

4. Mi a véleményed az idei gólyákról?

Sok jófej van köztük, szerintem bevállalósabbak voltak, mint mi.

Összességében aranyosak voltak, meg vagyok velük elégedve.

Böröczki Gabriella IV. évfolyam, ÁOSZ

1. Mikor döntöttél úgy, hogy instruktor leszel, és miért?

Tavaly is felötlött bennem a gondolat, hogy instruktor legyek, nagyon tetszett a feladatkörük és az egész társaság, de csak idén jelentkeztem. Az egyik legjobb barátnőm bátorító szavai sarkalltak az elhatározásra, úgyhogy idén már mindketten felelősek vagyunk a gólyákért.

2. Szándékodban áll-e idén is jelentkezni erre a posztra?

Mindenképpen, nagyon jól éreztem magam a gólyatáborban és a társaság is tetszik.

3. Mennyiben volt más leendő elsősként és instruktorként részt venni a gólyatáborban?

Egész más volt. Ahogy már mondtam, a társaság nagyon tetszik, nem volt nehéz feloldódni, bulizni. Gólyaként visszahúzódóbb az ember, elvégre nem sok ismerőse akad egy olyan táborban, ahol annyian vannak, és annyi a különböző személyiség. Persze ez nem azt jelenti, hogy az én gólyatáboromban nem éreztem jól magam...sőt!

4. Mi a véleményed az idei gólyákról?

Erről csak annyit, hogy nekem a fogászok voltak a gólyáim, és ők voltak a legjobbak a vetélkedőkben. Nagyon jó csapat, de összességében is, szerintem egy nagyon jó társaság.

Fekete Lóránd II. évfolyam, ÁOSZ

1. Mikor döntöttél úgy, hogy instruktor leszel, és miért?

Még gólyatáborban született meg elhatározásom, hogy instruktor legyek, mivel úgy tűnt, hogy nekik még nagyobb buli volt, mint a gólyáknak. Nyilván ebben az is szerepet játszott, hogy könnyebben fel tudtak oldódni, hisz nagyjából ismerték egymást.

2. Hogyan lettél instruktor?

Április-május környékén a Diákiroda instruktori jelentkezésre lehetőséget hirdetett, amihez egy pályázati anyagot kellett beadni, valamint egy interjún részt venni, és ezek alapján válogattak ki minket.

3. Mennyiben volt más leendő elsősként és instruktorként részt venni a gólyatáborban?

Teljesen más volt. Most mi mulattunk a gólyákon és nem a felsőbb évesek rajtunk, a gólyatáborban azonban az ismerkedés izgalmai és a kialakuló kapcsolatok miatt volt élvezetes.

4. Mi a véleményed az idei gólyákról?

A csapatommal igencsak meg vagyok elégedve, egészében a gólyák jófejek, és valamivel bevállalósabbak voltak, mint akkoriban mi.

-zomi-

Fotó: Piski Zalán

HUMOR TUMOR

!WANTED!

Sziasztok! Már régóta szerettem volna egy olyan játékot a Confabula keretein belül, ami egy kicsit megmozgatja a hallgatóságot, és segít csoportokon, illetve évfolyamokon kívüli embereket is kicsit jobban megismerni. Pontosan miről is van szó??? A játék neve WANTED lesz. A szabályok a következők: kaptok egy képet, amiről fel kell ismerni valakit, és meg kell válaszolni egy-két a személyhez kapcsolódó FONTOS kérdést. De hogy lehet őt felismerni, és honnan tudjátok a kérdésre is a választ? Egyszerű, a dolog mindössze csak annyiban bonyolódik, hogy a kép nem fénykép, hanem egy karikatúra lesz, amit én készítek el, és a Confabulában, illetve a plakátok formájában az egyetemen találhattok meg. Ha sikerült felismerni a titokzatos idegent, már csak meg kell szerezni tőle a kérdésekre a válaszokat (ne aggódjatok nem fogja a fejeteket a sziklához ütögetni, barátságosan várja az érdeklődőket). Ez mind tök jó, de mire jó ez az egész? Az az első 20 megfejtő, aki azonosította a személyt és helyesen válaszolt a kérdésekre, egy sorsoláson (nem arcon, mellméreten eldőlő sorsolás) fog részt venni. A nyertesről egy -nem kifizetendő:-) - ajándék karikatúra készül, és ő lesz a következő szám XY-ja vagy XX-e, akit faggathatok miközben 10 perces késéssel órára siet. Természetesen a karikatúrát megkapja, és ha szeretné plakátot is készítek, amit otthon vagy a koliban tanulás helyett nézegethet.

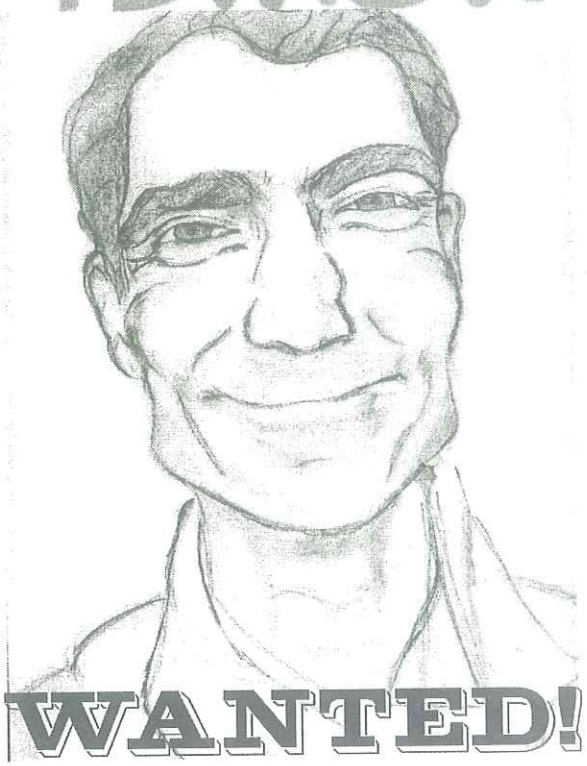

A mostani kérdések a következők:
Hogy hívják?
Hányadik évfolyam, mely szakos hallgatója?
Hányas a lába?

A megfejtéseket a Confabulában adhatjátok le, illetve a m-ymail@freemail.hu-ra küldhetitek el. Ha esetleg a Confabulában szeretnétek leadni (kockás papíron stb.), légyszíves ne csak a megfejtést, de a Neved is írd rá, különben nem tudsz a sorsoláson részt venni.

-Nagy Árpád-

Három bűnözőt halálra ítélnek. Eljön a kivégzés napja,villamosszék általi halálra ítélték őket. Beültetik az elsőt a székbe, a fegyőr megkérdi tőle:
- Az utolsó szó jogán kíván valamit mondani?
- Igen. Én hiszek Istenben, és tudom, hogy meg fog engem védeni a haláltól.
Meghúzzák a kart, erre nem történik semmi, gondolják a fegyőrök magukban, hát ezt megvédte Isten, ezért szabadon engedik.
Hozzák a következőt, tőle is megkérdezik, hogy az utolsó szó jogán kíván-e valamit mondani. Azt mondja az elítélt:
- Én a Harvard egyetem jogi karán diplomáztam, és tudom, hogy az igazság, és a jog Istene meg fog védeni a haláltól.
Meghúzzák a kart, nem történik semmi. Hát ezt is szabadon engedik.
Hozzák a harmadikat, neki is felteszik a kérdést, ő erre azt feleli:
- Én a Műszaki Egyetemen végeztem, és tudom, hogy amíg azt a két dugót nem dugják be, itt nem lesz KIVÉGZÉS!

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

ÜZENET A ZŰRBŐL

Valaki szerezzen nekem narancssárga samsung sgh-530as telót!!! Jah,és Csilla jó tancsit!!(épp fent vagy a könyvtárban:)))

Heppy!! hozzál lécci 5 liter bort tesómnak meg nekem!Meg a klubba a Kopasznak küldenék egy számot - A füredi Anna-bálon... és mindenkinek aki szereti!

Cirmike! Mindig csak simogató szempillaerdőben, ott volna jó nekem.

Kakaszkád

Nem tudom mikor lesz Confabula szal ne kérdezgessétek állandóan. Majd vmikor megjelenik...

Sziasztok!!! Nagggyon lyó volt a gójabáááál!!!! :)))

Mocan aki kíváncsi hamar megöregszik! Tudod, MSN:)

F.Z.! Benny Benassi akkor is olasz:D

Petike! Csinálj forradalmat Szegeden, de, ha tanács kell, a Confabosokhoz mindig fordulhattok... Sok sikert! AvE: Vacskamati:))

Üzenem Borisznak, hogy a Medikus bálra is szerezzen abból az erdélyi nedűből! Előre is kösz! :)

Szeretlek Monyók!!!!!

Psota Irént várják a q3 arénában! Tegnap, ma és örökké! (Mimimi Patiszon Mimimi Köszörű)

Kedves Olvasó! Újra itt a lehetőség, hogy üzenj a zűrbe... Ehhez egyebet sem kell tenned, mint, hogy küldj egy e-mailt az **uzenetazurbol@freemail.hu** címre, és a következő Confabulában már olvashatod is az üzeneted, illetve olvashatja az, akinek üzentél. Világpolgárok, gruftik, szerelmesek, kalandra fel!

KÉPLÉKENY

Sokunkkal megesik a világban, hogy nyitott szemmel való járásunknak nagy elképedés lesz a vége, mert az elénk táruló képsorokat, már-már képtelenségnek tartjuk. Persze az is igaz, hogy ahány ember, annyi látásmód, így megeshet, hogy az, ami egy képekben (is) gondolkodó személynek szemet szúr, másvalakit meg sem érint (szólít), és elsuhan mellette a mindennapi örvénylésben; erről is olvashattunk az újság elején; mármint az örvénylésről...

Jelen képet látva, az merült fel bennem, hogy micsoda egészségnevelő szándék ütötte fel a fejét az Árkádban, hiszen, mint látható a megahyper bevásárló-kolosszeumból cigarettát kivinni, illetve a szabadban dohányozni tilos. Kicsit sajnálom a szüntelenül ott korzózó polgártársakat, hiszen hamarosan

komoly füstre számíthatnak. A kutyákról meg ne is beszéljek, mert –mint látható– valahogy ők is bennrekedtek...

Fotó: Piski Zalán
Szöveg: dijó

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

Könnyed csütörtök esti program az Orvostudományi és Egészségügyi Főiskolai Kar hallgatói számára a Szent Mór Kollégiumban. A jó hangulatról az "A Café & Bar" és DJ Albrecht gondoskodik.

MINDENKIT SZERETETTEL VÁRUNK

> 2005.11.17.
Season End

Támogatja

PTE ÁOK HÖK

EFK

design

Ádi & José

PLANUM

Belépés PTE ÁOK és EFK hallgatóknak - diákigazolvány bemutatásával - ingyenes, külsősöknek 400 HUF

PTE SZENT MÓR KOLLÉGIUM
Pécs, 48-as tér 4.
RESIDENT: DJ. ALBRECHT

A party képei megtekinthetők a www.nightinfo.hu weboldalon